

LEPŠIE MÁLO
V BÁZNI
HOSPODINOVEJ.
AKO VEĽKÝ
PORĽAD
A V ŇOM
NEPOROJ

Prís. 15,16

žive!
SLOVO

1997

2

ročník XXIX

Milí čtenáři,

Pán Bůh nám dopřál opět se setkat na stránkách tohoto časopisu. Jak jsme slíbili, nosným programem tohoto čísla je téma "Všední dny křesťanské rodiny a jejich dopad na církev". Je to téma vysoce aktuální. K závažným problémům dnešní společnosti patří rozklad rodiny. Mnozí "revolucionáři" se snaží dokázat, že rodina je přežitek, že existují a mají právo na existenci tzv. alternativní způsoby života. Zní to velmi demokraticky, možná i pokrokově. Ale nikdo nechce vidět důsledky tohoto jednání. Děti z neúplných rodin, kde se rodiče o ně trapně tahají, jsou jen tím nejmenším zlem. Jsou děti, které musí vyrůstat v domovech mládeže. Jsou děti, které nemají ani tu možnost a žijí na ulici, doslovně jako potulní psi, odkázány na to, co najdou mezi odpadky nebo co ukradou.

V této situaci je postavena církev dnešní doby. Ta by měla být lidem kolem nás vzorem, důkazem toho, že rodina je Boží dar a Boží ustanovení a že ona jediná zaručuje zdravý vývoj jedinců i celé společnosti. To je jeden z úkolů. Lidé dnes těžko přijímají slova - být to bylo i Slovo Boží. Jsou přesyceni množstvím slov. Ale příklady táhnou!

Jde ale o více. Rodina podle Boží vůle si nemůže žít libovolně. Je-li to Boží ustanovení, pak také Pán Bůh stanovil pravidla, jak máme žít v rodině. Kdo je hlavou, kdo nese za rodinu odpovědnost, kdo určuje, kterým směrem rodina půjde, ale také kdo vytváří teplo domova a pocít, že mne mají doma rádi. Boží slovo také stanoví pravidla pro vztahy v rodině - mezi mužem a ženou, mezi rodiči a dětmi i mezi sourozenci navzájem. Jde nám o to, aby naše rodiny byly takovým ostrůvkem Božího světa v této bouřlivé době.

Ale i to by bylo málo. Je mnoho krásných rodin i mezi lidmi, kteří Pána Boha neznají. Ti, kdo uvěřili v Pána Ježíše, nejsou vyzýváni jen k tomu, aby měli mezi sebou krásné vztahy, aby se měli rádi, vycházeli si navzájem vstříc. To všechno je potřeba, je ale třeba uvědomit si, že Pán Bůh chce tyto rodiny použít ke své službě - společně ve sborech jako předpolí v boji o záchranu těch, kteří ji potřebují. Křesťanská rodina nemůže být "zakázaným městem", kam mají přístup jen vyvolení. Je zde proto, aby nesla spolu s dalšími rodinami zvěst o Boží lásce, o milosti a vykoupení v Pánu Ježíši Kristu lidem kolem nás, kteří jdou do záhuby. Jsme si toho vědomi, o čem zde jde?

Připomínáme také, že tématem příštího čísla bude "nesení evangelia lidem dnešní doby". Prosíme obdarované bratry a sestry, aby se svými zkušenostmi se s námi sdělili.

Váš bratr

Tomáš Pala s redakční radou

Z obsahu:

Jaké rodiny - takový sbor	1
Střípky z Velikonoc	4
Slnčný jas - báseň	10
Co čtu ve hvězdách - báseň	10
Byla nalezena truhla smlouvy?	11
Ďalší falošný prorok na scéně	12
Obnova Babylona	13
Oživenie v Nagalande	14
Genesis - úvahy nad knihou počiatkov	16
Nový život 2000	20
Dve zvesti	23
Jak vychovávame své děti k Boží bázní?	24
Zprávy z Izraele	27
Za knihy do vězení?	28
Začiatky zhromažďovania v Niminici a okolí	28

Jaké rodiny - takový sbor

Pootevřme si dveře do našich rodin a sborů a podívejme se, jak to tam vypadá. Myslím, že se mnou budete souhlasit, že všechno není v pořádku. Vytrácí se osobní vztah k Pánu Ježíši. Pozorujeme to hlavně u mužů, a to má zhoubný vliv na duchovní život v rodinách. V mnoha případech muži nenesou odpovědnost za rodinu a neplní funkci kněze v rodině. V jakém stavu jsou rodiny, takový je pak i sbor. Chtěl bych některé skutečnosti pojmenovat, aby nás to vedlo k sebepoznání. Víme-li o konkrétních hříších, pak mám co vyznávat a z čeho činit pokání. Cílem našeho setkání není jen konstatovat, že náš duchovní život skomírá, ale povzbudit se k hledání Boží tváře a jeho vůle. Jsme lid tvrdě šije jako kdysi Izrael, proto Pán Bůh v Písmu mnohokrát vybízí svůj lid, aby se navrátil anebo obnovil vztah k němu. Víme, kam se navrátit a s kým obnovit důvěrný vztah, ale často vítězí naše tělo, pohodlí a požitky. Dnes nám Pán dává novou šanci.

Loni nás navštívil jeden milý bratr středních let a řekl mi, že máme pěkné shromáždění. Řekl to však při prohlídce tohoto domu. Sborový dům ale není totéž co shromáždění. Sejdou-li se v tomto domě křesťané v Boží bázní, pak je to shromáždění Církve. Chci tím říci, abychom se dívali a posuzovali věci podle obsahu, ne podle vnější formy, podle fasády. I Pán hodnotí to, co je v našem srdci, ne to, jak se tváříme.

Mám zato, že je dost důvodů, abychom se zastavili, ztišili a přehodnotili, zda to, co žijeme, se líbí i Pánu. Při čtení Božího Slova zjišťujeme, že je značný rozpor mezi tím, co vyznáváme, a tím, co žijeme.

Čteme-li životopisy svědků víry, líbí se nám, jak si je Pán Bůh mocně používal pro věc svého království. Méně si však všimáme, že i oni žili své všední dny časté nouze, nepochopení, bolesti a zápasů. Ale boj o Boží požehnání to s sebou nese. Jeremiášovi Bůh říká: "oddělíš-li věc drahou od ničemné, jako ústa má budeš" (Jr 15,19). I tebe chce Bůh použít, ale jen jako čistou nádobu a jako poslušný nástroj. Ruku na srdce, bratři, kolik času věnujeme modlitbám a co je jejich obsahem? Zápasíme na modlitbách za manželku, děti, bratry a sestry, za naše nevěřící přátele? Anebo nemáme čas ani motivaci? Zvláště chci povzbudit naše mladé, aby zůstávali v trvalém spojení s Pánem. Jak říká Pavel - *bez přestání se modlete*. Založit odpovědně novou rodinu není malá věc. Dobrý start je nutným předpokladem dalšího vzájemného růstu.

Kdosi řekl, že za všechno mohou ženy. Ale Boží slovo volá k odpovědnosti muže. Bůh vložil odpovědnost za dění na bedra mužů. Nejen v mezinárodním měřítku. Všechno začíná v rodinách. Nedokáže-li muž usměrnit svou rodinu, "kterak o církev Páně pečovatí bude?" Podíváme-li se do rodin, pak až na malé výjimky vidíme mnoho bíd a bolestí. V mnoha rodinách žijí manželé "vedle sebe" místo aby žili "spolu". Nemají si co říci. Muži se vzdali odpovědnosti a ženy suptují vedení rodin, což jim nepřísluší. Někteří muži ani nemuseli nic vzdávat, protože hlavou nikdy nebyli. Je naivní očekávat Boží požehnání, když je vedení s nebem přerušeno. Bůh chce zjevovat svou vůli v rodině prostřednictvím muže, který s ním žije. Nerespektování Božích řádů vede k chaosu

nejen ve světě, ale i ve sboru a v rodině. Není-li v rodině autorita, dělá si každý, co uzná za dobré. Pokud muž sám nežije pod autoritou Kristovou, pak jeho sobecký despotismus jen proklubuje propast. V mnoha rodinách muži podlehlí pohodlí, vášním a svým zálibám a stávají se závislími na televizi a počítačích. Co si asi odnesou do svých životů a rodin v dospělosti děti z takových rodin?

S Izraelem šel do zaslíbené země i přimíšený lid. Chtěli se podílet na pozebných Božího lidu - líbilo se jim to. Nebyla to ale Boží vůle. Tento cizí lid zavlekl do Izraele modlářství. I s námi jdou někteří, jejichž životní projev nevykazuje smrt starého člověka. Jejich zájmy a cíle se ani v nejmenším nezměnily. Trochu se sice přiučili "kananejské řeči", ale jejich srdce zůstalo v "Egyptě". Zmáta za to, že je naší povinností se jich zepát, podle čeho soudí, že jejich domov je v nebesích.

Duch světa proniká do rodin také sledováním erotických filmů a pornografie. Nemusi to být často. Ani povodně nebývají často, ale přinášejí spoušť, která se dlouho a pracně odstraňuje. Nenechme se zanést bahnem, které nám svět nabízí ve svých médiích.

Pro zachování zdraví jsou někteří z nás ochotni navštěvovat léčitele a uznávat i jiné praktiky, o kterých je známo, že jsou spojeny s okultismem. Co je důležitější - za každou cenu uchovat tělo, anebo si uchovat důvěrný vztah k Pánu a důvěřovat mu až do chvíle odchodu k němu? Důvěřujeme Pánu i v krajních životních situacích - On ví, proč musíme projít i těžkými zkouškami.

Žijeme ve světě, který se stále více vzdaluje svému Stvořiteli. To s sebou nese také důsledky - lidstvo se stále více dostává do situací, které se řeší čím dál tím obtížněji. Upadá mravnost,

morálka, politika i ekonomika. Někde to lidé řeší se zbraní v ruce. Vynořují se nové civilizační nemoci, jejichž vyvrcholení teprve přijde. Na druhé straně nám tentýž svět nabízí fantastické vymoženosti techniky. Nejmodernější počítače dneška budou za 10 let muzejními exponáty. Člověk proniká do nitra živé buňky a odhaluje její tajemství a široké možnosti využití genetických informací. Je zde éra zábavné elektroniky, kybernetiky, cestování, éra nových božstev, kultů a věcí, které "rozhodně musím mít", jak nás o tom přesvědčují reklamy. Musím mít opravdu všechno, na co mám peníze a co se mi líbí? Boží království má přece své potřeby - uchází se o tvůj čas, o tvé peníze, auto, ruce. Stejně je ti to všechno jen propůjčeno. Je potom div, že když si chceme udělat takové malé nebe na zemi, že na Boží království a na život víry už jaksi nezbývá čas?

Vraťme se však k tématu. Jistě jste se přistihli, že se nám vždy nedaří odpuštění provinění vůči naší osobě. Podobné problémy má ale i ten druhý, který se cítí ukřivděn zase z naší strany! Jak dlouho dovedeme nosit ve svém srdci nevyznané a neodpuštěné hříchy? Znáte takové případy? Některé jsou až příliš letité a zatvrdlé. Může nám Pán za takového stavu žehnat? Kam jsme to až zašli, že se dokonce s takovýmto nevyrovnaným vztahem klidně účastníme Památky Páně? To je stav hrubého pokrytectví, za kterým přichází soud.

Jsmen-li trochu upřímní, víme každý dobře, kdy se vytratil z našeho života domácí osobní a rodinný oltář. Boží Duch nám znovu připomíná, abychom se navrátili, odkud jsme vypadli, abychom činili pokání a první skutky. Pán Bůh s námi počítá a chce nám žehnat, ale nemůže dát nový obsah do nádoby, která je plná. Vymetme haraburdí starého života a připravme srdce pro Pána.

Vyznávejme své hříchy Pánu i jeden druhému. To není ostuda a slabost, přiznám-li vinu a vyznám ji. To je znak toho, že se mne Pán dotýká. Pán touží po proměněných mužích a ženách, které by mohl použít jako své nástroje. Prosme o takové uzdravení, aby to na nás poznali naši nejbližší i přátelé. Vždyť tam, kde se pro Pána otevírají srdce, tam je i radost a pokoj.

Když král David předává (2Pa 28,9n) prověřené životní zkušenosti svému synu Šalomounovi, říká: "Ty pak, synu můj Šalomoune, poznávej Boha svého otce a služ mu celým srdcem a ochotnou myslí. Hospodin zkoumá srdce všech, postřehne každý výtvar myslí. Budeš-li se ho dotazovat, dá se ti najít." Na řadě míst čteme, abychom se navrátili k Hospodinu, ale ne s 20, 50 nebo 80% srdce, ale celým srdcem. Pochopme, prosím, že Pán se nechce dělit o naše srdce s někým jiným. A nebojme se mu důvěřovat cele - vždyť Stvořitel vesmíru má na to, abychom žili radostný a bohatý život.

Proměněný život a obnovený vztah se musí projevit prakticky, jinak bychom zůstali v oblasti teorie a slov. Víra bez skutků je sama o sobě mrtvá. Křesťan, který ví, co má dělat, a nedělá to, hřeší. Pochopit to znamená vrátit se do období první lásky. Tehdy byla naše známost Božích pravd minimální, ale naše srdce hořela. Nebyl problém vstávat - spíš si ještě přivstat s Bibli v ruce a s ní také i uléhat. Táhlo nás to k Pánu, protože Boží Duch nám zjevoval tajemství svého myšlení i jednání s námi. Zároveň jsme nemohli mlčet o Boží lásce, zjevené v Pánu Ježíši. Jistě, byla to občas horlivost bez moudrosti. Když jsme pak několikrát narážili a sklídili posměch, začali jsme být opatrní, až jsme se odmlčeli. Ale mlčící křesťan a mlčící církev, která neupevňuje svou víru v den-

ních zápasech, se stává neúčinnou, unavenou, umírající. Má sice jméno, ale je na vymření (Sardy). Přesto má Pán v každé době ty, kdo se neklaní bálům své doby. Jsou i mezi námi a budme za ně Pánu vděční. Tito věrní křesťané dokazují pravdivost Písma a Boží moci i pomoci.

Tato proměna života a obnoveného vztahu s Pánem se projevuje i tím, že mi není lhostejné, co se děje kolem mne. Vyznávám, že jsem značnou část svého aktivního života nevyužil oddaněji pro Boží království a spokojil jsem se s tzv. průměrem. Čas se už nevrátí!

Chci-li vydávat, musím také doplňovat. Obojí musí být vyvážené. Proto čteme, abychom neopouštěli společné shromáždění. Budeme-li však jen přijímat, staneme se duchovně otlými. Chtějte potom po takovém člověku, aby rychle běžel - má problémy sám se sebou. Budme proto střízliví, ale pusťme se do toho, jak to známe z doby své první lásky. Nejsme na to sami. Začneme ráno pokornou modlitbou u jeho Slova a v tomto stavu se pohybujeme celý den. Učme se znovu s Ním chodit a poznávat, co dnes pro nás připravil. Ženy se obvykle nemusí ptát, zda mají vařit či prát, ale mohou vařit a prát vděčně a radostně. Mohou vytvářet v rodině hřejivé prostředí domova a pomáhat mužům v jejich odpovědnosti za rodinu. Mužové, je to především naše odpovědnost, zda v našich rodinách vyrostou Timoteové a panny prorokyně.

Učme se všichni umění předávat evangelium - ne nějakou náboženskou nauku. Nebojme se Pánu znovu předat klíče od všech pokojů svého srdce. Stojí to za to a času mnoho nezbývá. Cíl se blíží. Pán je blízko. Josef Holubec
Toto zamyšlení bylo proneseno na čtvrtletním shromáždění ve Vsetíně 16. února 1997.

STŘÍPKY Z VELIKONOC

I letos se, jak to vždy o velikonocích bývá zvykem, konala konference věřících Křesťanských sborů, opět v Ostravě-Porubě v areálu VŠB. Tématem byl všední den křesťanské rodiny ve vztahu k sboru. V následujícím článku je pokus zachytit některé důležité myšlenky z tohoto sejití. Jde o shrnutí, proto je možné, že některé body se budou zdát velmi zkratkovité. Jde však o nastínění obsahu - vzhledem k rozsahu konference a prostoru v tomto časopisu není možné vše uvádět v plném rozsahu. Případné nedostatky prosím omluvte s bratrským porozuměním.

Křesťanem je ten, kdo patří Kristu, ne ten, kdo je členem jakékoli křesťanské společnosti. A křesťanská rodina je rodina skutečných křesťanů, pro které je Bible tím směrodatným v životě, kteří dovedou odmítnout to, co se nám nabízí, není-li to v souladu s Božím slovem. Ďábel nám dnes nabízí obchod, chce od nás něco odkoupit. Asi podobně, jako za Ezauem přišel v jeho nouzi bratr Jákob a nabídl mu obchod - mísu vynikající čočkové polévky za právo prvorozenství - a Ezau prodal. Jednou z věcí, které chce od nás "výhodně" koupit, je čas, který nám Pán Bůh dal.

Ďábel má mimořádný zájem na rozbití rodin

Ďábel má zájem na tom, aby znehodnotil naše rodiny, a tak aby nebyly tím, k čemu je Pán Bůh určil. Rodina totiž není lidský výmysl, je to Boží ustanovení. Bratr Czeslaw Bassara nám vyprávěl o tom, jak poštěti bratři vydali knihu o vůdcovství v křesťanské rodině pro věřící v Rusku. Nikdy je nikdo nečetl, protože těsně před expedicí někdo polil tiskárnu benzínem a zapálil, takže celý náklad shořel. Přitom právě v Rusku je 80 % manželství rozvedených. Existuje tam mnoho dětí, které rostou na ulici a ani nevědí, kde bydlí jejich rodiče. Jsou odkázány samy na sebe - nikdo se

o ně nepostará. (Ale to není problém jen Ruska - podobně žije řada lidí v jiných velkoměstech, a to nejen ve státech třetího světa, ale i v státech ekonomicky rozvinutých, např. i v Berlíně). Satan je bohem chaosu a chce, aby v křesťanských rodinách vládl chaos. A tak tedy -

Rodina má možnost volby - buď si zvolí **řád** anebo **chaos**. Je řada rodin, která se rozhodla pro chaos - každý si dělá co chce. Bůh tam nemá co říci, protože se rozhodli pro chaos. Křesťanství řady takových rodin spočívá v tom, že se nechají oddat v kostele a pak požádají o církevní pohřeb. Tím končí jejich křesťanství. Důsledky jsou pak takové, jak jsou popsány v Ř 1,26-32 - tak se vychovávají neposlušné děti, tak se dává prostor jednotlivým problémům tam uvedeným, ať už jsou to sexuální výstřelky, nevhodné oblečení, alkohol, narkotika, nedostatek úcty k autoritám atd. Z takové rodiny pak vycházejí děti, které pochopitelně vychovávají své děti podobně. Je třeba se vědomě rozhodnout. Buď bude u nás **BOŽÍ PORÁDEK**, nebo se staneme **OBĚTMI OKOLNOSTÍ**.

Rodina má mít vůdce. Dovedete si představit auto se dvěma volanty? Proč mají všechna auta na světě jen jeden? Řád je jen tam, kde je jen jeden vůdce.

Není možné jet autem zároveň doleva i doprava. Lidé se pokouší různým způsobem "vylepšit" to, co udělal Bůh. Ale tak jen působí chaos. Kdo je vůdcem v naší rodině?

Rodina má nést odpovědnost.

Dnešní doba nerada používá slovo "odpovědnost". Jozue však byl odpovědný. Pronesl jednoznačně své stanovisko: "Já a můj dům budeme sloužit Hospodinu." (Joz 23,15) Eli by si přál, aby jeho děti také sloužily Hospodinu, ale nedokázal svým synům říci NE. I to patří ke křesťanské výchově, a to hned od prvopočátku. Jsou lidé, kteří si myslí, že děti lze vychovávat až od sedmi let, když už jsou schopny něčemu rozumět. Takový člověk však zmeškal sedm let. Je pravda, že začít s učením není nikdy pozdě, ale je také třeba začít včas, ne až po skončení vyučovací doby. Rodiče nesou odpovědnost za výchovu svých dětí a za to, aby je vedli k Pánu Ježíši.

Rodina potřebuje pouto, a tím je láska. Ta tvoří teplo domova. Není-li láska, je tam chlad a děti utíkají. Rodiče, kteří milují své děti, jsou magnety, které je táhnou vždy zpět. Děti se pak vždy rády vrací "domů". Rodina potřebuje "atmosféru". Snažme se o to ji vytvářet.

Slova učí, příklady táhnou (mnohdy i v záporném slova smyslu).

Rodina je několik jednotlivců, kteří si zvolí společný směr života. Je zde manžel, který řídí a jako "řidič" bude brán k zodpovědnosti. Řízení je spojeno s odpovědností - nejen u auta. Tragedií křesťanských rodin jsou ženy, které si myslí, že jsou příslovečným "krkem, který točí hlavou". Je však dobré, je-li žena určitou "brzdou", zamýšlením, zda je rozhodnutí správné.

Není dobré, když děti dostanou vše, co vidí a chtějí, jen abychom od nich měli pokoj. Jestliže řeknou: Tu Barbie musím mít a dostanou ji, nebo toto CD

musím mít a dostanou je, pak také řeknou později: "Tuto ženu chci mít - tu mi vemte..." Pamatujme na to, že vše negativní v rodinách se přenáší do sboru. Není-li autorita doma, nebude pak ani úcta k autoritám ve sboru. Tato autorita se však nedá vynucovat násilím, ale vlastním příkladem. Možná, že naše děti nechtějí chodit do shromáždění - je ale otázka, zda na nás vidí, že jít do shromáždění je pro nás bytostnou potřebou. Snad dnes svému dítěti poručíš - ale co bude za rok, za dva? V 1Tm 4,2 je řeč o příkladu. Na dítě bude působit velmi negativně (a děti jsou vynikající pozorovatelé), bude-li vidět, že ohnivě kážeme proti něčemu a pak to sami doma děláme. Nerozlišujeme mezi životem doma a životem ve shromáždění. Bude-li tato jednota v našem životě, bude pak i ve sboru.

Nesvádějme vinu jen na druhé. Noé soudil svého syna Chama, opomněl však vlastní přestoupení, které vlastně jeho čin podminilo. Abraham také poslechl Sárů - a posměvač Izmael byl jen plodem jejich hříchu. To, že Izák dával přednost Ezauovi a Rebeka Jákobovi - bylo příčinou toho, že Ezau později na smrt nenáviděl svého bratra.

Hledejme poučení pro svůj život nejen v různých moudrých knihách, ale především v Písmu (Př 13,13).

Jaké jsou rodiny, takové i sbory!

Existuje spojitost mezi úrovní sboru a úrovní rodin. Jsou to spojitě nádoby. V našich rodinách jsou mezery, kterými uniká Boží požehnání. To se pak odráží ve sboru. Často řada lidí odchází ze shromáždění s otázkou: Co nám to má říci? Mnohdy je shromáždění mdlé anebo jen teoretické a hypotetické. Žijeme ve vážné době, kdy se hroutí systémy politické, ekonomické i náboženské. Začaly již porodní bolesti, blíží se příchod Pána Ježíše. Nepočítejme s tím,

že se naše pozemská situace kdovíjak vylepší. Budme připraveni na příchod Páně. Před porodem má maminka sbalenu tašku, aby mohla kdykoliv odejít. Mějme také "sbaleno", abychom byli hotovi jít, když Pán přijde.

Osvědčenost a věrnost!

Pro službu ve sboru je třeba osvědčenost a věrnost - a tě se musíme učit. Všichni obdivujeme Timotea, který přes své mládí byl věrným svědkem. Ale tomu se musel učit - učila jej tomu věřící maminka a babička. Pavel věděl, že se na něj může spolehnout. To platí i pro mladé věřící bratry.

K době známosti a hledání toho "pravého" - často je zde netrpělivost a obava, že se neožením nebo neprovdám. Ale je dobrá určitá zdrženlivost - abychom se poznali. Je lépe bolestem předcházet než léčit důsledky. Lépe bojovat po omezenou dobu před manželstvím než v manželství do smrti.

Co je cílem manželství? Má v něm převládat touha sloužit Bohu, ne tělesné potřeby. Chceme žít život s Bohem doopravdy, anebo jen "jako"?

Učit se!

Všemu v životě se musíme učit. Než uděláme řidičský průkaz, musíme absolvovat autoškolu, chceme-li do zaměstnání, musíme se vyučit. Ale do manželství řada lidí skáče rovnýma nohama, bez jakékoliv přípravy, bez jakéhokoliv učení. V dopravě je celá řada dopravních značek, příkazových, zákazových, informačních. Kdyby se jimi lidé neřídili, vznikl by chaos a dopravní kolaps. I my se musíme vrátit k počátku a k Božimu řádu. Rodina je totiž Boží ustanovení - kousek Božího stvoření. Pán Bůh stvořil muže a ženu jako dvě části, které patří k sobě a tvoří jedno tělo. Je to veliké tajemství - ale jeho cílem je dobro a požehnání pro člověka. Svět však chce tento Boží řád zničit. Lidé zavádějí se-

xuální uvolněnost, ve světě jsou hrdiny homosexuálové, oslavují se nejruznější výstřelky. Avšak sexuální styky mimo manželství jsou mimo Boží požehnání.

Nezaměňovat role!

Další chyba, kterou lidé dělají, je zaměna rolí v rodině. Dnes je běžné, že muž může zůstat doma s dětmi, a žena je ve výhodném zaměstnání. Ale otec nemůže dát dítěti pocit bezpečí jako matka. Dítě napodobuje matku jako koloušek srnu. Když se srna pase, pase se i koloušek, když nastraží uši, nastraží je i koloušek, když utíká, utíká i ono. Tím se naučí životaschopnosti. V tom vidíme nezastupitelnou roli maminek ve výchově dětí. Důležité také je, jak se k sobě rodiče chovají. Když se před dítětem oslovují příjmením, tak se jejich role snižuje. Berndtů nebo Nováků mohou být tisíce, ale táta a máma jsou jen jediní! Je hrozné, když matka odstrčí pokakané plačící dítě se slovy: "Jdi si za Berndtem, dnes je na řadě on...."

Nejen teorie...

Náš problém netkví v neznalosti toho, co bychom měli dělat. Podle Ko 1,9-10 toho sice HODNĚ VÍME, ale jen velmi málo jsme ochotni USKUTEČNIT. V našem životě musí jít ruka v ruce nejen teorie (čili poznání), ale i praxe. Žádáme si praktické příklady, ale i to je málo, nejsme-li ochotni je následovat ve svém životě. Starý zákon je obrázkovou knihou, jak si prakticky počínat v životě.

2M 10,8-9 nám dává praktický pokyn, jak si měl počínat Mojžíš a Aron v Egyptě. Bylo mnoho diskusí o tom, kdo vlastně má jít sloužit Bohu. Faraó nejprve chtěl pustit jen muže, pak i děti, ale dobytek měl zůstat. Boží vůle byla jasná - nemělo tam zůstat ani "kopyto". V našich rodinách se hodně diskutuje o tom, kdo půjde do shromáždění. Přitom by mělo být samozřejmostí, že tam máme být všichni. A to je odpovědnost

rodičů. Naši nejmenší by měli vidět, že se na shromáždění těšíme a že bez něho nemůžeme být.

V 5M 4,9 a 6,6-7 je řeč o tom, že Izraelci měli připomínat svým dětem to, jak Pán Bůh zasáhl do jejich života. Děláme to i my? Vyprávíme svým dětem o tom, jak nás Pán Bůh provázal životem, jak nám pomáhá v zaměstnání? Je to chyba, nemluvíme-li o tom. Odpovědností rodičů je: "Budeš učit" - "Mluvíme vám a vašim dětem".

V 5M 6,20-21 je psáno o otázkách dětí a odpovědích rodičů. Naše rodiny mají být takové, aby se děti ptaly. Děti jsou k tomu dokonce vybízeny (5M 32,7). Chybou dnešní doby je to, že se v rodinách vzájemně izolujeme. Maminka je v kuchyni, tatínek v obýváku a kluk u počítače. Je třeba si udělat čas a popovídat si vzájemně. Je to úžasné, když se modlíme za své děti a ony to slyší. Tatínkové, komunikujte se svými dětmi. V Pí 31 je řeč o "statečné ženě" - co chceme ještě praktičtějšího? Jen to, co slyšíme, také činit.

Nebudme jako Jonáš

Manželství je Boží dílo. Proto máme vstupovat jen do takového svazku, o němž je možno říci "co Bůh spojil". A ten pak nemáme rozlučovat. Mohou v něm vzniknout napětí a krize. Ale neměla by zde být Jonášovská myšlenka: "utěci pryč".

Totéž platí o vztahu mezi rodiči a dětmi. Bůh nás spojil a my se nesmíme sami rozdělovat. Podobně to platí i o sboru. Nemůžeme libovolně odejít, kdy se nám zachce - postavil nás tam Pán Bůh. Možná si říkáme - tam mám žít? Problémy byly vždycky, ale dají se řešit. Tt 2,1-8 nás učí, jak si v takovém případě máme počínat.

Ti nejbližší nás znají!

Je snadné milovat na dálku - ale je horší milovat toho, s kým jsme den-

nodenně ve styku. Tak je tomu v rodině. Manželka zná naše slabiny. To vede někdy k tvrdším slovům a k narušení vztahů. Je třeba, abychom byli upřímní, přiznali své narušené vztahy, ať už k manželovi, k ženě, k dětem, k babičce či někomu ve sboru. Nemáme vždy stejné názory. Třeba v otázce dovolené: Muž chce do Tater, ale pro ženu je to příliš namáhavé, jela by raději někam k moři. Co dělat? Odpověď je v Ř 15, 5-7: Při všech existujících rozdílech mít mysl Kristovu. Pán Ježíš nám má být vzorem. Máme se umět jako On ponížít, vzdát se toho, že já mám pravdu, netrvat na svých právech. Máme umět ustoupit a snést protivensství. Z Pána Ježíše vyzářovala láska. Miloval ty, na nichž vlastně nic k milování nebylo. Tu se máme co učit. A ještě něco: Měl čas pro druhé.

Problém sloužících bratří

Specifický problém odpovědných bratří, stojících v díle Páně. Dovedeme si udělat čas pro Pána, ale stává se nám, že pak nemáme čas pro ženu a děti. Vědomě neděláme nic špatného, ale vzrůstá napětí. Nemáme čas je vyslechnout. A tak bychom si to měli umět rozdělit - mít čas pro Pána, ale mít čas i pro rodinu. Nebývá to mezi námi sto procentní! Ale existuje jedna úžasná věc - a to je odpuštění. Každý z nás je potřebujeme. Měli bychom se naučit odpuštět - tak jako Kristus odpustil nám, bez podmínek.

Dojde-li k napětí ve vztahu, usilujme sami udělat první krok k nápravě. Nečekejme na toho druhého. První krok je požehnaný - a vrací radost.

Učme se od patriarchů!

Pro naše křesťanské rodiny jsou pomocí i starozákonní příklady ze života patriarchů. V 1M 25,21 se Izák pokorně modlil za svou neplodnou ženu Rebeku a ve v. 22 a 23 se šla Rebeka ptát

Hospodina, co bude s jejími dětmi. To byl krásný začátek. Škoda, že jejich život takto dále nepokračoval. Čteme pak totiž dále: *I byl Izák laskav na Ezau, protože z lovu jeho míval pokrm, ale Rebeka laskava byla na Jákoba.* (v.28) Tělesně smýšlející Izák věnoval větší míru lásky pro pokrm. Je to varování pro nás, abychom se vyvarovali stranickosti, protože to má zhoubnou odezvu u dětí (viz vztah Ezaua a Jákoba).

Špatné manželství znamená také špatnou rodinu. Důsledkem byl tělesně smýšlející Ezau, který pohrdl prvorozenstvím, a Jákob - podvodník, lhář a neuctivý člověk vůči svému otci. A přece Pán Bůh Jákovovi se projevil ve snu jako "Hospodin vši milosti". Jákob sice potom musel sklízet, co rozséval: když sám zneužil otcovy neschopnosti vidět, byl sám podobně v noci podveden, když místo vytoužené Ráchel dostal Leu. A u strýce Lášana se sám stal mnohokrát obětí podvodů.

Nakonec Jákob bojoval s Bohem a zvítězil. Jak? Slzami pokání. Zlu nelze zabránit jinak.

A nakonec šel na Boží pokyn Jákob do Bethel (= dům Boží) a tam Hospodinu vystavěl oltář, kde se mu Hospodin zjevil prostřednictvím oltáře a oběti. I my máme vidět v Pánu Ježíši toho, kdo se obětoval za nás. V jeho životě byl zřejmý duchovní růst. Tak by tomu mělo být i u nás.

Problémy v životě křesťana nelze řešit na lidské úrovni, lidskými metodami. Nepomůže studium psychologie a nepomůže ani poradenství. Je třeba, abychom byli nejen čtenáři, ale studenty Bible.

Krise rodiny vede ke krizi společnosti

Z krise rodiny vyrůstá krise celé společnosti. Tak, jak se rozpadají rodiny, se pak rozpadají i celé státy. V sídlištích

pak pobíhají dlouho do večera děti s klíčkem na krku, o které se nikdo nestará. Tyto děti pak z nedostatku péče zkoušejí všechno - kouření, alkohol, drogy, sex. Rodiče o ně nemají zájem. Krize se však přenáší i do věřících rodin. Čím je způsobena? Dříve byl život mnohem skromnější, jen "zemlačky a mléčko", dnes je řada věcí podmíněna přebytkem a z toho vyplývající roztržitostí. Lidé se nedovedou soustředit, protože je tu příliš mnoho vjemů.

Chybí nám autority

Trpíme nedostatkem autorit. A tam, kde není autorita, lidé dezertují. Proto se skáče z oken nebo pod vlak.

V Sichemu: Vy si vyvolte dnes, komu chcete sloužit... (Jozue) Chceme vidět autoritu - ta ale nepřechází z rodičů na děti. Po Jozue povstala nová generace, která neznala Boha. Autoritu však nelze vymáhat násilím - tu propůjčuje Pán Bůh těm, kdo žijí podobně pro něj jako Jozue celým svým srdcem, střízlivě a rozhodně. Pavel píše v Ga 3,1: "*Nerozumní Galaťané, kdo vás tak omámil...*" Problém omámených křesťanů, kteří opouštějí základy Božího slova, vede rovněž ke ztrátě autority. Toužíš-li po tom, aby tě druzí uznávali, musíš být sám podobně jako Jozue příkladem "stádu". K tomu patří nejen zájem o druhé a péče o svěšené ovečky, ale i umění uznat svou chybu. Tím autoritu neztrácíme, ale naopak získáváme.

Nejtěžší věta v slovenštině (ale i v češtině) zní: "Prosím, prepáč," "prosím, odpusť mi." Je poměrně snadné poprosit o odpuštění Pána Boha, ale mnohem těžší je poprosit o odpuštění své blízké.

"Kouzlo domova"

Jde o to, aby v naší rodině bylo kouzlo "domova", aby to nebyl jen náhradní domov, jako je domov důchodců anebo

dětský domov. Ty mají od skutečného domova strašně daleko. Domov tvoří lidé - ne nábytek nebo dům sám. Domov tvoří vztahy.

O lásce se nemluví - láska se žije. Nehrajme divadlo, nepoužívejme masky. Podívejme se na sebe očima svých dětí. Co je platné hřimát z kazatelny "Jedni druhých břemena neste a tak plňte zákon Kristův" a přitom manželce nevzít tašku s nákupem?

"**Generační problém**" spočívá v některých z těchto hlavních bodů:

Mladí (M) - Staří (S):

M: nechápu starší

S: nechápu mladší

M: zapomínají, že budou staří

S: zapomínají, že byli mladí

M: mají dojem, že s nimi přichází dobré

S: mají dojem, že s nimi dobré odchází

Důležitost způsobu výchovy:

Je-li Boží slovo chápáno jako vyhláška, dochází k tomu, že zde není komunikace. Pak dochází k tomu, že se staré tradice ruší a zavádějí nové, což se pak cyklicky opakuje.

Nejpříhodnější čas pro výchovu dětí je do sedmi let - je to období, kdy se obvykle zařizujeme a nemáme pro své děti čas.

O kázni:

Kázeň bez vztahu lásky vede buď ke vzdoru, anebo k pasivitě. Příklad ze života syna důstojníka. Doma musel mít věci večer složeny do komínku, musel doma hlásit příchod, hlásit odchod, otec jim doma vylašoval poplach a měřil jim čas, za jak dlouho budou ve sklepě atd. Když se pak dostal na internát, dělal všechno obráceně.

Kázeň je třeba všude - v předmanželském životě, v životě jednotlivce i ve sboru. I mezi křesťany se vyskytnou takoví, kteří budou neukáznění. Příklad nevěřící dívky, která se přišla zeptat, co má dělat, když jí věřící chlapec nabídl

možnost společného života na zkoušku. Je to nebiblické a nesprávné - jsou takoví lidé vůbec křesťany?

Za kázeň v rodině odpovídá muž, za kázeň ve sboru odpovídají starší bratři. Někteří možná klesli v očích druhých pro život jejich dospělých dětí, ale takový vztah k starším by neměl být.

V rodině i ve sboru je třeba kázeň a poslušnost. Platí to předně pro sloužící a starší bratry, - aby jiným káže, sami nebyli nešlechtní. Neposlušnost působí neštěstí, je to hřích, první lidé byli kvůli ní vyhnáni z ráje. I Boží dítě se tak může v tomto světě znečistit. Neposlušné dítě nemůže být šťastné. Mezi spasenými lidmi a Bohem je vztah jako mezi Bohem a dítětem.

Rodina nemá jen biologické poslání.

Bůh je Bohem vdov a sirotek. Ve světě je pohled na rodinu a její význam značně překroucený. Rodina je jen pro uchování lidského rodu, je třeba lidi vychovat ke slušnosti atd. Rodiny se proto často v pozdějším věku, když už děti odrostly a osamostatnily se, rozpadají. Pán Bůh má ale pro rodinu i další poslání. Není zde jen pro uchování lidského rodu. Vidíme to na příkladě Abrahamově (1M 18,17-19). Abraham měl celé srdce pro Boží věci. Je vzorem muže víry, ale také vzorem manžela a otce. Abraham je vzorem a otcem věřících.

V našich rodinách chybí občas **pravá komunikace**. Mluvíme s ostatními nesoustředěně, jen tak přes rameno, a přitom mnohdy myslíme na něco zcela jiného. Je třeba zastavit se, podívat se druhému do očí, a pak teprve hovořit. To platí jak pro naše rodiny, tak i pro rozhovory ve shromáždění. Neméně důležitá je přítom i zpětná vazba: - co si o tom myslí ten druhý?

Dalším nedostatkem je, že mluvíme o něčem jiném, než co je podstatou

problému. Abychom se vyhnuli těžkostem, mluvíme raději o něčem jiném, co souvisí s daným problémem jen okrajově.

Jak číst a studovat Písmo?

Hledáme-li v Bibli nějaký pojem, hledáme jej tam, kde se o něm v Bibli hovoří poprvé. Když Bůh něco zakazuje, (Žd 10,25n) pak tím nezačínáme. Bůh nám nebere, aniž by nám předtím nedal něco lepšího (Žd 10,24-25).

Další pravidlo pro studium Bible: Boží slovo bylo psáno v určité době pro tehdejší situaci. Ale totéž slovo má co říci i mně dnes. Mt 24 kap. se naplní až v Božím království, ale rozhojňovat se v lásce a dobrých skutcích můžeme už dnes.

A tak i my dělejme - nejprve povzbuzujeme k dobrému a teprve potom trestejme.

Domácí oltář

V některých rodinách se čte Boží slovo po jídle, jednoduchým způsobem. Nemusí se číst dlouho, také ne s dlouhými výklady, ale zato s modlitbou na závěr.

Lid Boží - to není jen mládež a dorost, ale i staří lidé a lidé, kteří žijí sami, vdovy a sirotci - ti přece nejsou vykázáni z bohatství Boží rodiny. A to se prožívá právě ve shromáždění. To je Boží vynález - je to místo, kde se prožívá Boží láska. Pro věřící před lety nikdy nebyl problém, zda jít nebo nejít do shromáždění. Jiných akcí se zúčastnili jen tehdy, nebylo-li právě shromáždění. Neuchýlili jsme se v tom dnes? Proto výzva - "pojďme do shromáždění" není jen formalitou. Platí pro nás všechny - pro mladé i staré.

Zpracoval Tomáš Pala

* Nermuť se nad věcmi, kterých jsi nemohl dosáhnout. Buď raději vděčný za to, co jsi získal.

Slečný JAS

Ján Kučera

*Slečným JASOM, každým si časom,
Pán môj, si šťastím pre žitia deň.*

*Čím viac Ťa poznám, tým viac Ťa rád
mám.*

*Nádherým, svúcim JASOM Ty si mi
len!*

*Hoci tu žialom v údolí tmavom
prechádzam často neskonalým,
k Tebe keď vzhliadnem, bremä
z pliec spadne.*

Vždy sa v duši znova rozsteliť ným.

*Domov keď prídem, Slnko mi vyjde,
ktorým Ty budeš, Záchranca, Pán.
Naveky nebo čaká ma s Tebou,
ohňostroj krásnych, večných, blaže-
ných rán.*

Co čtu ve hvězdách

Marie Rafajová

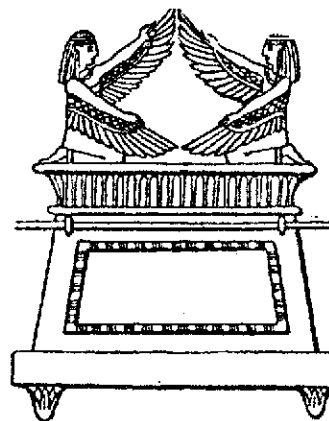
*Step nepřehledná - trávy svist
jak hádě pod nohou - -
a člověk chtěl by v hvězdách číst,
jak bloudí oblohou.*

*Nuž, čti - až pravda Vesmíru
z rtů údiv vyloudí
a zjistí vlastní pro víru,
že hvězdy nebloudí*

*Už nebude strach srdcem chvěť,
když staneš nad strží.*

*Víš: Ruka, v níž plá hvězdný svět,
že tebe udrží.*

Byla nalezena truhla smlouvy?

Bratr Ludwig Schneider při své návštěvě Prahy v listopadu 1996 řekl, že skupina lidí hledá v Judské poušti podzemní chodbu, v níž by měla být ukryta truhla smlouvy. Tato skupina pracovníků již našla jeskyni, kde bylo ukryto a v kůži zabaleno kolem 600 kg originálních věcí z chrámu z doby Šalomouna. Jsou to věci, které se používaly pro službu ve svatyni.

Při návštěvě Jeruzaléma počátkem března t. r. nám bratr Levin z mesiášského jeruzalémského sboru řekl, že existují zprávy o nalezení truhly smlouvy. Máme si je vyhledat prostřednictvím internetu.

Po návratu domů jsme začali hledat tyto zprávy. A skutečně existuje ve světě řada publikací i videozáznamů o nalezení truhly smlouvy, a to pod Golgotou, na které zemřel Pán Ježíš. Krev, která ztékala z ran Pána Ježíše a z Jeho otevřeného boku, se prý prasklinou, vzniklou ve skále při zemětřesení, dostala až na truhlu smlouvy, která byla ukryta 20 stop pod křížem.

Již takový detail působí nevěrohodně. Pokud by se našla originální truhla

smlouvy, potom by tam měly být stopy po krvi, ale obětních zvířat. Vždyť nejvyšší kněz v Den smíření vzal krev a yzop a kropil krvi směrem k truhle smlouvy (3M 16,14).

Nepochybuji o Božím vedení, že z internetu se nám také dostala čtyřstránková zpráva právě k objevu truhly smlouvy. Uvedeme alespoň některé výsledky této zprávy. Jistý věřící člověk byl totiž požádán, aby napsal recenzi ke knize Dr. Ernesta Martina - Tajemství Golgoty. Protože v této knize bylo ukřizování umístěno na Olivetskou horu, recenzent začal hledat pravdu. Spojil se s Wyattovým archeologickým ústavem (WAR) v USA, který mu poskytl dvě videozáznamy a tři knihy. V těchto materiálech recenzent viděl dávnověká místa a předměty. Tento ústav totiž objevil Noemovu archu asi 15 mil jižně od hlavního vrcholu Araratu, města Sodomu a Gomoru, horu Sinaj, přesné místo přechodu Izraele Rudým mořem, díru na hoře Morija, kde byl zasazen kříž, na němž visel Pán Ježíš, truhlu smlouvy pod místem ukřizování. Proč tyto úžasné objevy nezveřejnily televizní programy celého světa?

Hlavním pracovníkem ústavu byl Ron Wyatt, který na videu popisoval, jak krev tekla z boku Pána Ježíše na truhlu smlouvy. Promítání tohoto objevu bylo připravováno na velkou křesťanskou konferenci, kde měl být zapojen i James Irwin. Ve videu vystupovali prominentní lidé z křesťanského vědeckého světa. Tito lidé dokonce přijali způsob, jakým Ron Wyatt prokazoval původnost objevu - virguli, přístroj, který byl reklamovaný jako vhodná pomůcka pro hledače pokladů. Přední předsedáři, lidé s akademickými hodnostmi v oblasti archeologie, padli do této moderní verze proutkaření.

Recenzent pak zjistil, že jistý pracov-

ník televízie zaplatil Ronu Wyattovi 30 tisíc dolárov, aby mohol s ním íť do Jeruzaléma a natočiť pořad o objeve truhly smlouvy. Ron Wyatt mu nic neukázal, ale podrobil se testu na detektoru lži za ďalších 10 tisíc dolárov. Výsledek byl překvapující. Tento muž, kterému důvěřovalo tolik lidí včetně velikých odborníků, propadl na testu ve všem, kromě znalosti svého jména.

Co všechno se děje ve světě? Evangelista Peter Popoff má například ve svém uchu radiopřijímač, do něhož se mu sbíhají informace o lidech v sále, s kterými pak rozmlouvá. Podvody začaly již před 25 lety a šíří se dále. Recenzent sám napsal, že když se díval na videozáznam objeve truhly smlouvy, uvěřil tomu. Prý ani Hollywood by lepší film nemohl udělat. Kolik lidí vydávalo svědectví o Ronu Wyattovi jako o upřímném, pravdivém křesťanovi. O to závažnější je procitnutí z poznání, že to, co se nejméně sedm let propaguje, je velký křesťanský podvod.

Ján Ostrolucký

Ďalší falošný prorok na scéně

Keď sme v marci 1996 navštívili Kafarnaum, skupina kórejských žien tu rozdávala leták o druhom príchode Ježiša Krista a tajomstve čísla 666. Vtedy sme tomu nevenovali pozornosť, ale pri návrate sme si uvedomili, o čo tu vlastne ide. Božie slovo nám hovorí, že v posledných časoch budú sa vyskytovať falošní proroci a falošní učitelia. Ľudia, ktorí budú vynášať úvahy o budúcnosti nezodpovedajúce Božiemu slovu, ale vymyslené alebo vykonštruované, aj keď podložené biblickými citátmi. Aby sme sa chránili prijímať falošné proroctvá a učenia, poďívajme sa trochu

podrobnejšie na jedno proroctvo - mladého kórejského proroka Bang-ik Ha.

Tento mladý prorok, ktorý bol vraj povoláný k proročkej úlohe v 13. rokoch, je porovnávaný s Jánom Krstiteľom. Ako ten pripravoval cestu k prvému príchodu Pána Ježiša na zem, tak tento mladý prorok pripravuje cestu druhému príchodu. Niekoľkokrát bol vytrhnutý do neba, kde mu Boh zjavil tajomstvo nebies a toho, ako sa naplní kniha Zjavenia. V jeho spojení s Bohom je pripodobňovaný starozákonným prorokom (Samuel, Eliáš) a od roku 1990 (ako 14 ročný) zverejňuje zjavenie Ježiša Krista do širokého sveta. Vraj Boh potvrdzuje jeho svedectvo mnohými divmi a zázrakmi.

Tento prorok oznámil, že Pán Ježiš prišiel do oblakov v októbri 1992 a opäť príde v sláve na zem v októbri 1999. Ako prišiel k takýmto číslam? Odvoláva sa na slová Pána Ježiša o figovníku, ktorý bude znovu vydávať listie (Mt 24, 32). A od tej doby, keď sa toto stane, musia sa behom jednej generácie vyplniť všetky proroctvá na koniec času. Pretože Izrael vznikol 14. mája 1948 = figovník začal vydávať listy, pripočítal k tomu vek jednej generácie - ktorý v priemere robí 51 rokov. Tak dostal rok 1999 a od toho odpočítal 7 rokov doby súženia, takže vznikol rok 1992. A prečo zrovna 10. mesiac? Lebo v 10. mesiaci je židovský sviatok trúbenia a tento sviatok symbolicky vyjadruje vytrhnutie Cirkev.

Len málo veriacich bolo v dobe príchodu Pána Ježiša v roku 1992 vytrhnuté, tvrdí tento falošný prorok, len tí, ktorí mali olej ako múdre panny v podobstve (Mt 25). Ale cirkev Božia je v očakávaní súdov. Pravé a milované Božie deti budú zachránené v dobe súženia, ale tí, ktorí sa nebudú koríť, postaví sa na Boží súd.

Nuž aj takéto falošné proroctvo sa šíri

a jeho prameň je v Kórej, kde evanjelizácia zasiahla toľko ľudí. Pamätajme, že také proroctvo, kde sa určuje dátum príchodu Pána Ježiša pre Cirkev alebo na túto zem, je vždy falošné a odporuje Božiemu slovu.

Ján Ostrolucký

OBNOVA BABYLONA

Znamení posledních časů

Tři specifické ukazatele

Jaké máme ukazatele, které by nám mohly sloužit jako znamení začátku Božího programu posledních časů? Myslí, že máme tři.

Za prvé, před obdobím sedmiletého soužení musí existovat Izrael jako národ. Od roku 1948 je tato podmínka splněna - první ukazatel je již viditelný. Izrael je z těchto tří ukazatelů nejdůležitější, protože se stane centrem Božího jednání v posledních dnech.

Druhým Božím ukazatelem je znovu obnovená římská říše. Na území, které kdysi patřilo staré římské říši, se musí konstituovat nová světová mocnost. V Danieli 7 a Zjevení 13 nám Bůh sděluje, že tato mocnost posledních časů bude mít formu konfederace desíti národů, která bude mít politickou a vojenskou kontrolu nad zbývajícím světem.

Římská říše zabírala většinu území dnešní Evropy a pobřeží Středozemního moře. Až do pozdních osmdesátých let se zdálo nemožné, že by se tato oblast mohla kdy sjednotit. Kontinent se zdál být beznadějně rozdělen na dvě části mezi NATO a vojska Varšavské smlouvy, přičemž se jeden druhého snažil zničit. Společný trh jako prostředek

k sjednocení a posílení západní Evropy zklamal.

Ale potom přišly ony události roku 1989 a 1990. Evropa vstoupila náhle do nové éry. Studená válka skončila, Varšavská smlouva je mrtvá a EU (Evropská unie) vytváří plány na silnou, sjednocenou Evropu.

Druhý ukazatel sice ještě není zcela splněn, ale evropské politické scéně můžeme se zájmem přihlížet. Bible prorokuje, že se sjednotí deset národů. Společně budou mít obrovskou vojenskou sílu a ekonomický vliv na zbývajícím světě. Vlastní nestabilita mezi různými zeměmi a kulturami uvnitř EU bude sice dále existovat, ale zdá se, že to přesně odpovídá Danielově popisu čtvrté říše - že to bude směsice národů - „*lidské pokolení se bude mísit, avšak nepřilne k sobě navzájem*“ (Daniel 2,43).

Třetím jistým ukazatelem je výstavba Babylonu. Město vzpoury, kde se lidské pokolení poprvé sjednotilo v opozici proti Boží vůli, bude znovu místem, kde se budou odehrávat události posledních dnů. Bůh dovolí, aby se hřích zatočil do kruhu a ukončí ho v místě, kde začal.

Moderní vykopávky v troskách starého Babylonu začaly v padesátých letech, ale práce pokračovala velmi pomalu a po tři desetiletí téměř nepostoupila. Ale poté, co získal plnou kontrolu nad Irákem Saddám Hussein, se tempo zrychlilo.

Ale Babylon musí nejen existovat, musí být také hlavním městem ekonomické říše, která má absolutní moc nad celým světem. Babylon získá ekonomickou kontrolu nad novou římskou říší a nad „*národy, davy, rasy a jazyky*“ (Zj 17,15). Bude mít vliv na celý svět.

Apoštol Jan se nezmiňuje o tom, co tomuto městu umožní získat takovou moc, ale prorokuje, že mu to zajistí neuvěřitelné bohatství. „*Bohatí kupci*“

budou naříkat a bědovat, když bude Babylon zničen, „protože už nikdo nekoupí jejich zboží“ (Zjevení 18,11), a všichni, kdo se živi námořní plavbou, budou bědovat nad ztrátou svého výdělků, protože „na jeho blahobytu zbohatlí všichni majitelé námořních lodí“ (Zj 18,19).

Nyni, téměř dva tisíce let poté, co Jan napsal toto proroctví, víme, z čeho může jinak tak pustá země zbohatnout. Ropal Černé zlato! V Babyloně se jednou zase objeví vládce, který bude mít kontrolu nad ropným bohatstvím celého Středního východu, což je asi padesát procent všech ropných zásob na celém světě! Tento muž bude ovládat ekonomický osud Západu a vydá hodně ze svého bohatství na přestavbu svého hlavního města Babylona.

Ale na konci tohoto sedmiletého období navší tato taktika vydírání, hraná Babylonom, světovládce v Evropě. Na Střední východ se přesune druhá mnohonárodnostní mocnost, která napadne ze severozápadu Irák a zaútočí na něj ze severu. Babylon a Irák bude smeten.

Po rozdrčení Babylona potáhne tento světovládce na Izrael, aby skončil s národem, který po tři a půl roku pronásledoval. Jeho armády se utáboří v údolí Jezreel pod výšinou Megidd. Zde, v Harmagedonu (Zj 16,16), se uskuteční poslední velká bitva tohoto věku. Pán Ježíš Kristus s doprovodem přijde z nebe, aby zasadil poslední ránu hříšnosti a žalu, a začne vládnout na zemi. Izrael konečně bude bezpečně bývat v zemi zaslíbené Abrahámovi.

Charles H. Dyer

Poznámka: Jde o průlom v literatuře, která se zabývá znamením poslední doby. Autor, který navštívil Babylon, podává pohled na úlohu Babylona v současné i budoucí době, a tak může korigovat některé naše pohledy na

to, co se o Babylonu píše v knize Zjevení. Kniha obsahuje 20 fotografií ze současného Babylona a desítky biblických citátů. Knižka vyšla ve vydavatelství A-ALEF.

Oživenie v Nagalande

Nagaland sa nachádza v najvýchodnejšej časti Indie, ktorá hraničí s Barmou. Ľudia tu pochádzajú z mongolskej rasy a majú historické pozadie animizmu a lovcov lebiek. Je to roľnícky ľud a odhaduje sa, že 60 % populácie je negramotnej. Z 1,2 miliónového nagalandského ľudu žije v štáte Nagaland len 800 000.

V posledných rokoch boli medzi nagalandským ľudom dve duchovné prebudenia. Prvé bolo začiatkom päťdesiatych rokov a druhé sa objavilo v rokoch 1976 až 1979. Začiatkom päťdesiatych rokov bol konflikt medzi Indickou vládou a nagalandským ľudom. Indická vláda poslala do Nagalandu vojenské oddiely, pretože domorodci bojovali za národnú nezávislosť. V roku 1953 boli vyhnaní misionári.

Keď sa r. 1953 v Nagalande zdvihla vlna nepokojov, mnohí ľudia zo strachu o svoje životy utiekli do hôr. V týchto chvíľach zúfalstva volali k Pánovi. Oživenie začalo kresťanmi, ktorí hľadali Božiu tvár s vyznaním a pokáním. Ohne oživenia sa stali plameňami evanjelizácie a mnohí ľudia sa obrátili ku Kristu. Duch oživenia trval do konca päťdesiatych rokov, potom nastal úpadok v toku oživenia.

V roku 1976 začali plamene prebudenia znova jasne horieť. Plynulý duch oživenia existoval až do roku 1979. Baptisti mali niečo menej ako 100 000

dospelých členov pred vyhnaním misionárov v r. 1953. Odhadovalo sa, že do roku 1980 bolo 250 000 dospelých členov baptistických zborov, a že 80 % populácie sa obrátilo ku Kristu.

Jeden mladý vodca z Nagalandu mi porozprával, ako oživenie ovplyvnilo jeho život. 8. mája 1976 ohne oživenia pohltili srdce tohto mladého muža. Jedného večera išiel, aby sa stretol s niekoľkými priateľmi a potom na party. Očakával, že príde s vínom, avšak oni prišli s novými srdcami naplnenými láskou k Spasiteľovi. Jeho mladí priatelia sa ho opýtali: "Keby si dnes večer zomrel, vieš kde by si trávil večnosť?" Bojoval s touto otázkou. Neskôr v tú noc prijal Pána Ježiša. Jeho srdce bolo zaliatie pokojom.

Nasledujúci deň ďalší dvaja mladí ľudia spoznali Ježiša Krista. Biblickú školu, ktorú môj priateľ navštevoval, zachvátil oheň oživenia. Každý deň počas prestávok títo mladí ľudia začali hovoriť o Kristovi. Viac ako 300 z 1000 zapísaných študentov sa počas prestávky obrátilo ku Kristovi. Ako sa šírilo oživenie, tak sa museli rušiť hodiny kvôli pôsobeniu Ducha Svätého. Kaplnkové bohoslužby, ktoré zvyčajne trvali 45 minút, boli predĺžené na 2 hodiny.

Vyučovanie obyčajne končilo o druhej popoludní. Keď však prišlo oživenie, študenti zostávali do siedmej. Mali modlitebné stretnutia, ktoré trvali niekoľko hodín. Plakali za duše. Potom sa oživenie začalo šíriť do nekresťanských škôl. Študenti začali organizovať modlitebné stretnutia v domácnostiach a tie trvali aj do jednej ráno. Na takýchto modlitebných stretnutiach sa každú noc obrátilo sedem alebo osem nekresťanov. Niekdedy odchádzali z modlitebných stretnutí a chodili po uliciach a susedstvách a zvestovali evanjelium.

Hoci nebolo žiadnych vodcov, Boh

konal medzi študentmi. Aj tí najtvrdší hriešnici boli obrátení ku Kristu. Vinárske obchody začali zatvárať, pretože mladí už nechceli piť alkohol. Rockové skupiny s menami ako "Krv a hrom", "Pijavice krvi" a "Rivali" sa obrátili ku Kristu a stali sa z nich skupiny spievajúce o evanjéliu s menami ako "Živé evanjelium" a "Revolúcia Ježiša Krista". Oživenie sa rozšírilo v celom národe, do ďalších stredných a vysokých škôl.

Modlitba bola tak životne dôležitou súčasťou hnutia oživenia. Že vedľa mnohých modlitební boli postavené malé budovy ako domy modlitby. Ľudia prichádzali na tieto miesta, aby tu strávili dni na modlitbách a s pôstom.

Oživenie ovplyvnilo Nagaland v mnohých smeroch. Charakteristikou oživenia bola radosná chvála, výnimočná modlitba, hlboké pokánie a pretekajúca milosť. Bojujúce kmeňové skupiny uzavreli medzi sebou mier a konali spoločné oslavné bohoslužby zmierenia.

Jedného mladého veriaceho vodcu z Nagalandu som sa opýtal, čo si myslí, že je tou veľkou potrebou medzi kresťanmi dnes. Odpovedal: "Potrebujeme byť viac závislí na Bohu! Tá musí byť našim východiskom pre všetko. Musíme Mu dovoliť, aby On stanovoval náš program. Nie je modlitbou to, keď predkladáme svoj program Bohu. Modlitba prichádza pred Boha a umožňuje Mu stanoviť program pre naše životy a službu. Modlitba sa začína Bohom a Jeho vôľou.

Toto je úryvok z knihy "Požehnanie modlitby", ktorá vyšla vo vydavateľstve A-ALEF.

* Boh žiada náš čas a my mu dávame almužnu niekoľkých okamžikov.

* Kresťan nemôže byť šťastný, keď žije v sebe, pre seba a podľa seba.

8. PÁD ČLOVEKA

Starý had

Keď Boh v šiestom dni skončil dielo stvorenia, "videl všetko čo učinil, a hľa, (bolo to) veľmi dobré" (2,31).

Keď my hľadíme na svet okolo seba i na seba samých, vidíme, že mnohé nie je dobré, ale naopak, zlé a to tak v prírode, ako i v ľudskej spoločnosti. Niečo preto muselo skaziť veľmi dobré Božie dielo. A my sa chceme dozvedieť, čo to bolo i prečo sa to stalo. Ak je Boh všemohúci a svätý, ako mohol pripustiť skazenie svojho dokonalého diela? Jedinú pravdivú odpoveď na túto otázku nájdeme v 3. kapitole knihy Genesis. Nad jej správou o páde človeka budeme uvažovať v tejto časti nášho seriálu.

Had bol najchytrejší zo všetkých poľných zvierat, ktoré Hospodin Boh učinil. A povedal žene: Či naozaj niekol Boh: Nebudete jesť z niektorého rajského stromu? (v.1)

Medzi všetkými poľnými zvieratami bol pre prvých ľudí najpríťažlivejším had. Bol podstatne iný, ako sú prislúšníci hadích rodov dnes. Pravdepodobne bol žiarivo krásny, jeho pohyby boli ladné a chodil vzpriamený. Bol najbystrejším zvierateľom v raji, nielen telesne, ale i duševne. Správa Genesis nehovorí, či zvieratá vyšších druhov vedeli rozprávať. Z prípadu Balámovej oslice sa dá usudzovať, že je to možné (Nu 22,28-30). Alebo to bol u hada výnimočný prípad. Ďalší priebeh udalosti svedčí skôr v prospech druhej možnosti. Prvá žena, Eva, mohla byť veľmi prekvapená a zaujatá práve tým divom, že had prehovoril. Pre porozumenie udalosti je dôležité si uvedomiť, že podľa Božieho slova v Biblii "starý had" je sám

Satan (Zj 12,9; 20,2). Pán Boh stvoril nespočetné množstvo duchovných bytostí - anjelov pravdepodobne v prvý deň stvorenia (Job 38,5-7). Určil ich postavenie, hierarchiu, rozsah vlády a službu. Na vrchole anjelskej hierarchie stál najvznešenejší anjel - Lucifer (Svetlonos). O jeho kráse, vznešenosti a najvyššom postavení v Božom stvorení hovorí Pán Boh skrze prorokov Izaiáša (14,12-17) a Ezechiela (28,12-19). Jeho pôvodné meno bolo "syn rannej zory", bol pomazaným "zastierajúcim cherubom", ozdobeným drahokamami. Býval v Božej nebeskej rajskej záhrade, boli mu podriadení všetci anjeli. Pán Boh Jemu i ostatným anjelom dal slobodnú vôľu v ktorej mali Jemu z lásky vďačne a dobrovoľne slúžiť. Ale práve Luciferovo najvyššie postavenie vo stvorení vzbudilo v jeho srdci pýchu i závisť voči jeho Stvoriteľovi, aj klamné zdanie, že sa Mu môže vyrovnávať. V nej možno i popieral skutočnosť svojho stvorenia (ako minulí i súčasní evolucionisti) a myslel si, že Boh práve tak ako

on vznikol náhodným zhlukom okolností. Z toho mu mohlo vyplynúť, že môže byť Bohu rovnocenným súperom. Či uvažoval takto alebo iným podobným spôsobom, isté je jedno: vzbúrili sa proti Bohu a strhol na svoju stranu časť anjelov (podľa Zj 12,4 ich tretinu). Všemohúci Boh ho však zvrhol z neba (tretieho) na zem (do oblasti prvého neba - zemského ovzdušia) i s jeho spoluzbúrcami - anjelmi a vyslovil nad nimi neodvolateľný rozsudok budúcej večnej smrti. Dočasne mu však dovolil pôsobiť v oblasti zeme. Z Lucifera sa takto stal "Satan" - Boží "Protivník" a zo vzbúrených anjelov jeho démoni. Keď Pán Boh stvoril človeka a ustanovil ho za

vládcu nad zemou, Satan mu závidel jeho postavenie a vzal si za cieľ priviesť ho k neposlušnosti oproti Bohu a tým k pádu, podobnému jeho pádu. Preto ako duch vstúpil do hada a cez neho prehovoril k prvej žene s cieľom priviesť ju k pochybnosti o pravdivosti Božieho slova.

Na to žena povedala hadovi: Z ovocia rajských stromov jeme. Ale o strome, ktorý je uprostred raja, niekol Boh: Nebudete z neho jesť ani sa ho nedotknete, aby ste nezomreli! (v.2-3)

Eva chcela hada presvedčiť, že nemá pravdu. Veď Adam i s ňou slobodne jedli ovocie všetkých rajských stromov s výnimkou jediného - stromu vedenia dobrého a zlého. Ale zároveň pridala k Božiemu slovu to, čo im Pán Boh nepovedal. V jej svojvoľnom dodatku k Božiemu slovu zaznela už nespokojnosť s Božím prikazom. A tej sa Satan okamžite chytil.

A had povedal žene: Istotne nezomriete, ale Boh vie, že toho dňa, ktorého by ste jedli z neho otvorila sa vaše oči a budete ako bohovia, ktorí vedia, čo je dobré i zlé (v.4-5).

V tejto chvíli sa Satan prejavil ako "luhár a vrah od počiatku" (J 8,44). Spochybnil Eve Božie slovo a otvorene poprel jeho pravdivosť. Predstavil jej Boha ako luhára, hoci ním bol práve on. Svojimi lživými slovami presviedčal prvú ženu, že keď s Adamom budú jesť zo zakázaného ovocia, nielenže nezomrú, ale budú podobní Bohu, vediaci dobré i zlé. Jeho slová: "Ale Boh vie" boli vlastne ťažkou obžalobou Boha (v ktorej sa prvý raz prejavil ako Diabol = Žalobník), že prvým ľuďom nechce dopriať dobro, o ktorom vie. Jeho slová: "budete ako bohovia" obsahovali návod na tú istú žiadostivosť, pre ktorú on padol zo svojho vyvýšeného miesta. Tieto slová boli poplpravdou - pravdou zmiešanou so

lžou. Prví ľudia naozaj poznali, čo je dobré a zlé, avšak nielenže sa nestali bohmi, ale stratili vznešené postavenie i blažený stav, v ktorom doteraz žili. Padli do zla a nešťastia, ktoré podľa Božieho určenia nikdy nemali ani poznať, a tobôž ho prežívať.

Prvý ľudský hriech.

Vo veršoch, o ktorých budeme ďalej uvažovať, zrači sa celá tragédia človeka ako jednotlivca, národov i celého ľudstva. Človek zhršiel a tým vošiel hriech a jeho následok - smrť do sveta. "V Adamovi všetci zomierajú" (1K 15,22). Nie ovšem iba pre jeho hriech, pre hriech svojich prarodičov, ale i pre svoje vlastné hriechy, "pretože všetci zhršili" (R 5,12). A všetci nutne hrešia preto, že zdedili po prarodičoch, Adamovi a Eve, náklonnosť k hriechu.

A žena videla, že je strom dobrý na jedenie (z neho), že je žiadostivý očiám a že je to prežiadúcný strom, aby urobil človeka rozumným, nuž vzala z jeho ovocia a jedla, dala i svojmu mužovi (čo bol) s ňou a jedol (v.6).

Keď Eva dovolila Satanovi ovplyvniť svoje zmýšľanie a ctenie, zakázané ovocie stromu vedenia dobrého a zlého sa jej stávalo čoraz žiadostivejším. Videlo sa jej, že

1. je to strom dobrý na jedenie,
2. že jeho ovocie je žiadostivé očiám,
3. že je to prežiadúce ovocie na dosiahnutie rozumnosti (= vedenia dobrého a zlého). Tu sa prvý raz prejavila žiadostivosť hriechu vo svojej trojici: ako žiadosť tela, žiadosť očí a pýcha života (1J 2,16). Prvý Adam v najpriaznivejších podmienkach rajskej záhrady, nasýtenia a hojnosti v pokušení žalosťne zlyhal a padol, lebo zapochyboval o Božom slove a neposlúchol ho. Posledný Adam - Pán Ježiš Kristus v najnepriaznivejších podmienkach púšte, hladu a smádu obstál, lebo úplne dôveroval Bo-

GENESIS

úvahy nad knihou počiatkov

ziemiu slovu a ním zvíťazil nad Satanom. V udalosti si treba všimnúť, že Adam nebol priamo zvedený Satanom, ale ním zvedenou ženou, Evou. Bolo to akiste aj preto, že Eva sa dala do rozhovoru s hadom sama - bez svojho muža, pre dobro ktorého bola stvorená a že Adam, ktorý mal byť jej ochrancom, ju nechal načas samotnú.

Vtedy sa otvorili ich oči a poznali, že sú nahí, a naviažúc figové listy, spravili si zástery (v.7).

Namiesto, aby sa stali bohmi, poznali Adam a Eva krutú skutočnosť svojho pádu. Ich nevinnosť - v ktorej mali navzájom spoločnosť neoblečení - bola preč. Zachvátilo ich **vedomie viny** pred Bohom a **pocit vzájomnej hanby**. Za tie dobré a čisté údy svojho tela, ktoré sa mali stať podľa Božieho určenia prameňom života pre ich potomstvo sa teraz museli hanbiť. Figové listy, z ktorých si naviazali zástery, nemohli túto hanbu dostatočne zakryť. Tak ani domnelá spravodlivosť ľudí nemôže zakryť ich vinu pred Bohom.

Potom počuli hlas Hospodina Boha, ktorý sa za denného vánku prechádzal po raji. Ale Adam i jeho žena sa skryli pred tvárou Hospodina Boha medzi stromami (rajskej) záhrady. A Hospodin Boh volal na Adama a riekol mu: Kde si? On odpovedal: Počul som tvoj hlas v záhrade, ale som sa bál, lebo som nahý a preto som sa skryl (v.8-10).

Vedomie viny a pocit hanby viedli padlých prvých ľudí k tomu, že sa skryli pred Bohom, s ktorým doteraz mali blažené spoločnosť. V tejto súvislosti treba poznamenať, že **hanba nahoty** nie je umelý výtvor nejakých spoločenských konvencií, ale prirodzený následok hriechu, pádu človeka. Možno si tiež všimnúť, že sám oslávený Pán Ježiš Kristus i zástupy vykúpených a nebeských bytostí sú oblečené do dlhých

bielych rúch a že takýto odev Pán odporúča i veriacim v laodicenskom zbore Cirkvi (Zj 1,13; 7,9; 19,14; 3,18).

A (Boh mu) riekol: Kto ti oznámil, že si nahý? Či si azda jedol zo stromu, o ktorom som ti prikázal, aby si nejedol z neho? A Adam povedal: Žena, ktorú si mi dal (aby bola) so mnou, tá mi dala zo stromu a jedol som. A Hospodin Boh riekol žene: Čo si to urobila? A žena povedala: Had ma zvedol a jedla som (v.11-13).

Adam doznaním svojej nahoty nepriamo priznal Pánu Bohu svoju neposlušnosť Jeho príkazu. Na priamu Božiu otázku ju priznal i otvorene. Zvažoval však vinu priamo na svoju ženu a nepriamo na Boha, "ktorú si mi dal". Jeho vynútené priznanie preto nebolo pokáním. Podobne to bolo s jeho ženou Evou, ktorá zvažovala vinu na hada a jeho zvädzanie. Boh však chcel dosiahnuť u nich oboch pravé pokánie: vyznanie ich viny, spojené s vierou v Jeho odpustenie.

Kliatba porušenia.

Ako následok hriechu prvých ľudí prišla nielen na nich a na celé ich potomstvo, ale i na hada a celú živočíšnu ríšu, aj na rastlinstvo a celú zem mnohoraká kliatba porušenia.

A Hospodin Boh riekol hadovi: Že si to urobil, budeš prekliaty nad každé hovädlo a nad každé poľné zviera, na svojom bruchu sa budeš plazil a hltal budeš prach po všetky dni svojho života. A pološím nepriateľstvo medzi tebou a medzi ženou, medzi tvojim semenom a jej semenom: ono ti rozdrví hlavu a ty mu rozdrvíš päť (v.14-15).

Kliatba hriechu urobila z nádherného tvora akým bol had predtým, prekliateho živočicha, ktorý odpudzuje svojím zjavom a šíri hrôzu smrti svojou prítomnosťou. Už nikdy nebude vzpriamený hľadieť človeku do tváre a nikdy k nemu

hovoriť, bude sa po celý život plaziť na bruchu v prachu zeme. Bude nepriateľom človeka a človek bude jeho nepriateľom. Pre hriech Satana v podobe hada i hriech človeka prišla kliatba i na celú ostatnú živočíšnu ríšu. Mnohé zvieratá, ktoré boli doteraz bylinožravcami sa zmenili na mäsožravce, ktoré budú požírať jedny druhé. I s človekom sa stala podobná premena: z vegetariána, ktorý sa živil iba rastlinami, stal sa i mäsojed, udržiavajúci svoj život zo smrti zvierat. Ale v Božom prekliatí hada bolo vyslovené i veľké zaslúbenie pre človeka, že **príde Ten, ktorý bude semenom ženy, nie však muža a zvíťazí nad Satanom, hoci to i Jeho bude stáť veľkú bolesť a dočasnú smrť**, ktorá bude trestom za hriech človeka, všetkých ľudí. Niekedy sa toto Božie zaslúbenie nazýva i "**prvé evanjelium**".

Potom povedal žene: Veľmi rozmnožím tvoje trápenia a tvoje tehotenstvo, v bolesti budeš rodiť deti a tvoja túžba sa poniesie k tvojmu mužovi a on bude panovať nad tebou (v.16).

Kliatba hriechu postihla nielen Evu, ale i celé jej potomstvo, ako "**matky všetkých živých**" (v.20). Každý príchod nového človeka na svet bude sprevádzaný bolesťami jeho rodičky. Napriek tomu však u nej prevládne radosť z nového života, ktorý priniesla (J 16,21). Namiesto milovanej rovnocennej bytosti stane sa poddanou, ba často otrokyňou svojho muža a predmetom násilia mužov ako takých. História najmä nekresťanských, ale i "kresťanských" národov to potvrdzuje nespočetnými žalostnými a hroznými príkladmi ponižovania, utrpenia, nevoľníctva i otroctva žien, nad ktorými boli muži po šesť tisícročí páni ich života a často i smrti.

A Adamovi povedal: Preto, že si poslušol hlas svojej ženy a jedol si zo stromu, o ktorom som ti prikázal a riekol:

Nebudeš z neho jesť! bude pre teba prekliata zem, s bolesťou budeš z nej jesť (po) všetky dni svojho života. Tímie a bodľačie ti bude rodiť a budeš jesť poľnú bylinu. V pote svojej tváre budeš jesť chlieb, kým sa nevrátiš do zeme, z ktorej si vzatý, lebo si prach a do prachu sa navrátiš! (v.17-19)

Pre hriech človeka prišla **kliatba i na celú zem**, ktorá bola pod jeho správou. V ňom je pôvod nielen jej neúrodnosti, rozmnoženia sa škodlivých rastlín na úkor užitočných, ale i všetkých živelných pohrôm a skazy, ktorú pôsobia. Namáhavá a únavná práca namiesto doterajšej ľahkej a radostnej stala sa údelom nielen Adama a mužov, ale vo veľkej (niekde i prevažujúcej) miere i žien, vydobyvajúcich si ňou každodenný chlieb z prekliatej zeme. A ich spoločným údelom sa stala i smrť a návrat ich tela do prachu zeme, z ktorej ho Boh stvoril. Ich nesmrteľný duch a duša však neumierajú, ale odchádzajú do večnosti. Pre hriech Satana a človeka sa tak celé Božie stvorenie dostalo do **poroby porušenia** (R 8,21), od svojho zrodu starne, opotrebováva sa a smeruje k zániku (Žd 1,10-12). Ale vďaka Bohu za to, že Jeho Syn, "**Kristus nás vykúpil zpod kliatby stanúc sa pre nás prekliatym, lebo je napísané: Prekliaty je každý kto visí na dreve!**" (Ga 3,13).

Potom Adam nazval svoju ženu Eva ("Život"), lebo ona je matkou všetkých živých. A Hospodin Boh urobil Adamovi a Eve odev z kože a odial ich (v.20-21).

Meno, ktoré dal Adam svojej žene i s uvedením dodatkom ukazuje Adamovu a iste aj Evinu vieru v Božie zaslúbenie o jej mene, ktoré porazí Satana a skončí pôsobenie hriechu na zemi. Skrze pravé pokánie a vieru v toto **Božie evanjelium** boli Adam a Eva i premnohí ich potomci spasení a mnohí ešte budú.

Adam i Eva museli poznať, že na prikrýtie následku hriechu - ich nahoty - bola nutná smrť nevinných zvierat. Túto správu odovzdali svojim deťom a cez ne ďalším potomkom. Z nej vychádza viera v **nutnosť zástupnej obete za hriešnikov**, ktorá sa potom prejavila v živote všetkých pravých Božích ctiteľov.

Stratený raj.

Vtedy povedal Hospodín Boh: Hľa, človek sa stal ako jeden z nás, poznal dobré i zlé. A tak teraz, aby nevystrel svoju ruku a nevzal ešte aj zo stromu života a žil by naveky, vyžeňme ho z raja! A vyhnal človeka a osadil cherubínov od východnej (strany) záhrady Édena, a to s plamenným mečom plápolajúcim, aby strážili cestu k stromu života (v.22-24).

V samorozhovore Božstva je i tu **potvrdenie Božej trojedinosti**. Keby prví ľudia vo svojom porušenom stave zostali v raji a naďalej jedli zo stromu života, nezomreli by a žili by v takomto stave naveky. Potom by sa nespĺnila Božia predpoveď o ich smrti. Preto ich Pán Boh musel vyhnáť z raja, hoci sa im iste nechcelo z neho odísť do neznámyho a ťažkého života na prekliatej zemi. Cherubíni s plamennými mečmi zobrazujú neodvolateľný **Boží súd**, ktorý im zabránil navrátiť sa do strateného raja.

pripr. Ján Hudec

Všetci totiž zhrešili a nemajú slávy Božej, ale ospravedlnení bývajú zdarma z Jeho milosti, skrze vykúpenie v Kristu Ježiši, ktorého Boh dal ako prostriedok zmierenia skrze vieru v Jeho krvi.

(R 3,23-25)

Nový život 2000 - neobvyklý projekt

Draží bratři a sestry, hledáte při svých misijních aktivitách způsob, jak v současné složité době přiblížit lidem v naší zemi evangelium? Máte touhu, aby bylo naplněno poslání Pána Ježíše, které nám zanechal ještě než odešel k Bohu Otci (Mt 28,19-20)? Toužíte, aby každý člověk v naší zemi dostal, pokud možno osobně, nabídku slyšet evangelium? Zde je zajímavý návrh, jak můžete tuto touhu uskutečnit ve vašem městě nebo v okolí vašeho sboru.

NOVÝ ŽIVOT 2000 je projekt, ve kterém věřící ze sborů z různých denominací nabízí zdarma do domácností videokazetu s filmem "Ježíš" (natočený podle Lukášova evangelia, v roce 1991 nejnavštěvovanější zahraniční film v našich kinech) a knihu "Více než tesař" (hovoří o důvěryhodnosti Bible a o Kristově zmrtvýchvstání). Podmínkou daru je ochota ze strany obdarovaných vyjádřit svůj názor v anketě, se kterou je věřící asi po dvou týdnech znovu navštíví.

V ČEM JE PROJEKT NEOBÝKLÝ?

- **možnost navázání osobního kontaktu s lidmi prostřednictvím darů.**

V současné době lidé z různých důvodů k nám přicházejí na evangelizační akce a do církví. Projekt NŽ 2000 poskytuje vhodný způsob, jak my můžeme přijít k nim;

- **darování hodnotných věcí a opětný návrat s anketou.** Vyjádření názoru na film a knihu v anketě je podmínkou daru - je zde naděje, že při návratu k lidem bude možnost osobně hovořit o Ježiši a možnost osobní kontakt rozvíjet nabídkou zapůjčení další literatury a videofilmů, biblického studia anebo další návštěvy k rozhovoru. Není to tedy roz-

dání hodnotných věcí lidem, které bychom už nikdy neviděli. Navíc mohou mít videokazetu a knihu stále ve své knihovně a mohou se k nim buď sami, nebo jejich děti, až vyrostou, v budoucnosti vrátit;

- **příprava půdy k návštěvám.** Distribuce dáreků bude provázena publicitou v regionálním tisku, rádiu a televizi. Tak se projekt dostane do povědomí veřejnosti a posílí se jeho důvěryhodnost. Bude zřejmé, že za projektem nestojí žádná sekta, ale spolupracující křesťanské církve, které budou v tisku konkrétně jmenovány. Lidé budou vědět, že je křesťané z těchto církví s dárkem navštíví;

- **citlivost k těm, kteří o nabídku nebudou mít zájem.** Den nebo více před vlastní návštěvou věřící zavěsí na kliku dveří domácností letáček, který bude informovat o datu návštěvy a o nabídce. Na letáčku bude také samolepicí puntík. Jestliže někteří lidé nebudou mít o videokazetu a knihu zájem, mohou puntík nalepit na kliku svých dveří, abychom je svou návštěvou zbytečně nerušili. Budou tak mít možnost předem vyjádřit své "ne";

- **"viditelná" spolupráce křesťanských církví.** Už dříve církve spolupracovaly na některých evangelizacích (např. s B. Grahamem), ale nevěřící svět o této spolupráci většinou nevěděl. Zde však pod každým inzertním článkem v novinách a na letáčcích budou jmenovány církve, které se společně na projektu podílí. Spolupráce křesťanských církví je významné svědectví pro tento svět;

- **každý sbor bude mít na starosti svou konkrétní oblast působení.** Zkušenost ukazuje, že naplňování konkrétního cíle v konkrétním úseku zvyšuje motivaci sborů;

- **jednoduchá realizace.** Jednotliví věřící přicházejí ve svěřeném úseku s dár-

kem k lidem, kteří jsou o jejich příchodu předem informováni. Za dva týdny se věřící navrací s anketou po domluvě s obdarovanými;

- **tisíce domácností dostanou osobním způsobem nabídku slyšet evangelium.** Tak bude naplňován cíl, dát každému člověku příležitost slyšet o spasení v Pánu Ježiši. Není naší odpovědností, kolik lidí bude chtít slyšet, odpovědností nás křesťanů je dát lidem nabídku slyšet.

PROJEKT JE MOŽNÉ USKUTEČNIT

Projekt už byl realizován! Se všemi výše uvedenými detaily, zatím však na menším území. Proběhl v okrese Vsetín před velikonočními 1996. Zapojilo se zde 10 sborů ze šesti denominací, celkem okolo 150 věřících. Bratři a sestry na Valašsku s vírou prošlapávali cestu dosud nevyzkoušeným metodám a Pán Bůh je provázel a žehnal jim. Díky jim okolo 15 000 domácností dostalo nabídku slyšet evangelium. Bylo darováno 1 600 videokazet a 2 100 knih. S mnoha lidmi pak bylo možné dále rozvíjet kontakt, z nichž někteří uvěřili a nyní se začleňují do společenství věřících. Ohlasy ze strany bratří a sester, kteří byli zapojeni do projektu, jsou plné radosti z toho, že mohli navázat kontakt a rozhovor o Pánu Ježiši s úplně neznámými lidmi, kteří by třeba na žádnou evangelizaci nikdy nepřišli. Způsob, jakým byl projekt veden, cítili jako velmi přirozená, přátelská a nenásilná forma zvěsti evangelia.

ZKŮŠENOSTI S TÍMTO PROJEKTEM

1) Odlepený puntík

Misijní práce je krásná, častokrát těžká, ale i zajímavá. Setkáme se s lidmi otevřenými a hledajícími, ale také s těmi, kteří nechtějí o Pánu Bohu slyšet, někteří nám i přibouchnou dveře. Jsme však vděční Bohu, že i v tomto čase dává svou milost mnohým. Chtěl

bych vám popsat jednu ze situací, ktoré se odehrály u nás v Opavě.

V prosinci 1996 jsme se zapojili do evangelizace Nový život 2000, kterou pořádá organizace Hlas pro Krista. Vybiráme si jednu ulici a do každého domu rozvěšujeme na kliky bytů letáčky informující o nabídce knihy "Více než tesař" a videokazety s filmem "Ježíš". V několika dalších dnech tyto dárky nabízíme. Na některých dveřích nám přilepený puntík "hlásí", že zde o naši nabídku nemají zájem. Procházíme od domu k domu, od bytu k bytu. Zvoníme u jednoho bytu, kde nám přichází otevřít paní středního věku a upozorňuje nás na to, že měla na klíce přilepený puntík, který však spadl, takže jsme zazvonili. Přesto se s námi dává do hovoru a přijímá dárek - videokazetu. V únoru přicházíme znovu, abychom s ní vyplnili anketu, týkající se zhlédnutého filmu. Jsme srdečně pozváni dál. Paní se svěřuje s tím, že kdykoli si chce udělat pohodu, pouští si tuto kazetu. Viděla ji už osmkrát. Dříve než se rozvine diskuse, přichází k ní sousedka, aby si zatelefonovala. Zasedáme všichni čtyři u kávy a probíráme společně brožurku "Čtyři duchovní zákony", která stručně a velmi srozumitelně vysvětluje evangelium o Ježíši Kristu. Dlouho hovoříme o pravém smyslu křesťanství. Končíme modlitbou, kdy obě ženy přijímají Pána Ježíše Krista.

Díky Bohu za to, že ten nalepený puntík z kliky spadl. Později nám paní řekla, že se dříve setkala s násilným přemlouváním k víře, a proto se bála dalšího obtěžování. To je pro nás, kteří chodíme za lidmi, veliké poučení. Nesnažme se lidem evangelium vnutit, ale opravdu v lásce Boží taktně nabídnout.

Vladimír Pípal

2) Příjemná evangelizace

Vždy pro mě bylo větším problémem zvěstovat evangelium v našem měs-

tečku než kdekoli jinde. Sami možná znáte ty obavy, že o vás jedni rozkřiknou zkrácenou informací, která zavírá dveře k druhým. Ve společenství jsme hledali různé způsoby, jak říci lidem o Bohu. Něco se nám podařilo uskutečnit, něco zůstalo pouze v našich představách. Při realizaci některých evangelizací jsme zjistili, že lidé jsou příliš pohodlní a nedůvěřiví, aby se nechali pozvat na náš program nebo aby se v parku zastavili u skupinky, která zpívá křesťanské písničky. Vlastně těm lidem rozumím a asi bych na jejich místě jednala stejně. Vždyť oni přece neznají hodnotu toho, co jim můžeme nabídnout, a proto nepřicházejí.

Prosili jsme Boha, aby nám ukázal jiné způsoby evangelizace, která by lidi oslovila, ale při tom nepůsobila reklamně. Evangelizaci, která by člověku podala potřebnou informaci o tom, jaká je jeho současná pozice před Bohem a jaká by mohla být.

Bůh naše prosby slyšel. Nabídka k zapojení se do projektu Nový život 2000 byla s radostí přijata.

Tentokrát jsme nečekali, až lidé přijdou za námi, ale šli jsme my za nimi. Samozřejmě, že nás to mohlo napadnout už dříve, ale vlastní zkušenosti s jehovisty nás odrazovaly. V tomto případě ovšem vlastnímu rozhodnutí předcházelo darování knížky a videokazety, což bylo příjemné pro nás i pro příjemce. Když jsme potom přišli na ohlášenou návštěvu, vyhovovalo nám, že lidé byli prostřednictvím filmu nebo knížky připraveni k lepšímu pochopení evangelia. Z lidí, které navštívila naše dvojice, sedmkrát vidělo film "Ježíš" a šesti z nich jsme mohli vysvětlit evangelium osobně. Zatím nikdo z nich nepřijal Pána Ježíše do svého života, ale to už v této chvíli může být jinak. Znají pravdu a vědí, co mají dělat.

Možná, že vás tato čísla příliš neohromila, ale Bůh nejlépe ví, kolika lidem jsme schopni se dále věnovat. Konec konců i Pán Ježíš si z dvanácti učedníků vybral "jen" tři, kterým se pak nejvíce věnoval, a to je pro mě důkaz, že méně je někdy více.

Šárka Korytářová, ČCE Odry

Podobná svědectví můžeme slyšet i od dalších bratří a sester, zapojených v projektu NŽ 2000. Jsme vděční Pánu Bohu, že i při nelehké duchovní situaci v naší zemi může nás křesťany vést, abychom se s tvořivou láskou a v plnosti jeho Ducha mohli k lidem vhodnou formou přiblížit s evangeliem. Modleme se a zapojme se ještě v hojnější míře.

*S Vámi při evangelizaci naší země
Karel Šustek a David Mališka,
koordinátoři projektu NŽ 2000.*

Dve zvesti

Možno, že to poznáte: "Mám pre vás dve správy. Jednu zlú a druhú dobrú. Ktorú chcete počuť najprv?" Nuž, myslím, že najprv tú zlú.

V Biblii je napísané, že "...lebo všetci zhrešili a nemajú Božiu slávu" (R 3,23). A ešte je napísané: "Lebo mzdou hriechu je smrť..." (R 6,23).

V poslednom čase sa o hriechu hovorí čoraz menej. A je to prirodzene diablova stratégia. Hriech totiž otravuje, zaťažuje svedomie, oddeľuje od Boha a od života. Lepšie sa totiž hovorí o pochybení, o omyle. A že by mala byť smrť mzdou alebo odplatou za hriech? Na to vraj netreba myslieť. Treba sa zaoberať tým, čo je v živote pekné, čo sa odohráva dnes a nie sa zaoberať tým, že raz zomrieme a budeme večne od Boha oddelení. V Biblii je aj napísané, že existuje peklo a hriešnici v ňom tak či tak skončia. Potom už nepomôže žiadny

očistec, ani dodatočná milosť, proste vôbec nič. Po celú večnosť bude musieť hriešnik sa trápiť s tým, že volakedy odmietal Božiu milosť a lásku a večne musí znášať muky, plač a výčitky: "Prečo som len odmietal Boha, prečo som len odmietal veriť! Prečo, prečo...?!"

Mám staršieho kolegu, ktorý má tituly pred menom i za menom a hovorí o sebe, že je ateista. Napriek tomu tiež hovorí: "Neverím, že aj keď budeme hrešiť, sa dostaneme do pekla." Je to želanie mnohých ľudí, ale Biblia sa v tomto prípade naozaj nemýli. Tak, ako je smrť opravdivá, o čom sa presvedčame každý deň, tak je aj peklo opravdivé.

*Tak je to ľuďom uložené,
aby im slnko zhaslo raz.
Príde raz chvíľa rozlúčenia,
vlády sa ujme smrti mráz.*

To je teda naozaj zlá a neprijemná správa. Ak ju však akceptujeme, máme ešte šancu na záchranu. Ako, to je už obsahom tej dobrej a radostnej správy, evanjelia.

A teraz tá dobrá správa. Je opäť z Bibliie: "Milostivým darom Božím je večný život v Kristu Ježíšovi, našom Pánovi." A ešte jedna radostná správa, ktorú tak radi opakujeme znova a znova: "Lebo tak Boh miloval svet, že dal svojho jednorodeného syna, aby nik nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v neho" (J 3,16). Takýchto radostných správ by sme mohli nájsť v Biblii aj omnoho viac. Pán Boh nechce, aby ktokoľvek z ľudí zahynul, ale aby uveril v Neho a mal večný život. K tomu je potrebné, aby sme si svoj hriech uvedomili, uznali ho a činili pokánie z neho. Nikto z nás nie je bez hriechu, ale ani bez šance na záchranu. Otvorená je ešte otázka, kedy máme túto dobrú správu prijať. Najlepšie je to urobiť hneď, ešte dnes. Pretože zajtra môže byť navždy neskoro, zajtrašok totiž už vôbec nemusí byť!

Záchrana je pre každého človeka v zástupnej obeti Pána Ježiša Krista na golgotskom križi. Boží Syn vzal na seba všetky naše hriechy a nepravosti a dobrovoľne sa nechal pribiť na križ a zomrel za ne. Na ňom sa tak v prvom rade naplnilo Písmo, že odplata za hriech je smrť. Teraz už len stačí si túto Kristovu obeť privlastniť a poďakovať sa mu za ňu. Tento čin sa nazýva obrátenie. Nie je to ťažké a predsa je. Ľudia si totiž myslia, že všetko vybaví Pán Boh za nás, že má na to svojich sluhov, ktorí mu v tom pomôžu a oni sú na to vyskolení, aby sa o našu dušu postarali. Aj tu sa satan usiluje nahovoriť nám, že my sme vlastne mimo zodpovednosti. Zodpovedný je však každý z nás, čo urobí s radostnou správou z nebeských výšin: "Hľa, veľká radosť sa vám zvestuje..." Aby sme z tejto správy mali časný i večný úžitok, musíme tejto správe uveriť a prijať ju do srdca a do života. Potom už nič nebude brániť tomu, aby sme sa aj naozaj po celú večnosť radovali v nebeských krásach spolu s naším Záchrancom Pánom Ježišom Kristom a s Nebeským Otcem. Kiež by táto radostná správa nás všetkých oslovila ešte dnes.

Ján Kučera

* Kresťanská láska nie je sentimentálna. Prejavuje sa úctou k Bohu a záujmom o druhých ľudí.

Jak vychováváme své děti k Boží bázní?

Shromáždí lid, muže i ženy a děti i hosta, který žije v tvých branách, aby slyšeli a učili se bát Hospodina, vašeho Boha, a bedlivě dodržovali všechna slova tohoto zákona. Též jejich synové, kteří ho ještě neznají, ať poslouchají a učí se bát Hospodina, vašeho Boha, po všechny dny, co budete žít... 5M 31, 12-13

Výchova dětí není dětská hra

Na dvorku si děti hrály na tatínka, maminku a dítě. Nedovedly se však dohodnout na přidělení rolí: "Ne, já nebudu děcko, to bych musel dělat to, co chcete vy! Já jsem táta..."

"Táta! Ty chceš jen sedět v křesle a koukat na televizi..."

Dokonce ani hra se nezdá být tak jednoduchá, oč méně pak skutečnost!

Kolik manželství začalo tak naivně. Nedělali si žádné starosti, mají se přece tak rádi, a všechno ostatní může jít po svém. A pak se diví, že ono to opravdu šlo po svém...

"Děti jsou Boží dar!" říká Boží slovo (Ž 127,3 - Lutherův překlad). Jsme si vědomi toho, jak nade vše cenný "materiál" nám Pán Bůh světil v našich dětech? On nám je "propůjčil" a my mu budeme za svůj postoj v jejich výchově podávat účet.

Co pomůže všechna dětská výchova - "děcka dělají stejně všecko podle člověka..."

Co říká už lidové přísloví? "Jaká matka, taká Katka" anebo "Jablko daleko od stromu nepadá..." Bible nám ukazuje na mnoha příkladech velice realisticky pozitivní a negativní způsoby výchovy. Uvedme některé:

+ Kladné příklady:

Anna (1S 1-2) svým vnitřním postojem k Bohu zcela zásadně určila život svého syna Samuele.

Amram a Jochebed, Mojžíšovi rodiče, mu dali v prvních letech života výbavu pro celý jeho další život (2M 2).

Eunika podle 2Tm 1,5 a 2Tm 3,15 vychovávala svého syna od malička v známosti Božích slova, takže si ho Bůh mohl použít výjimečným způsobem.

- Špatné příklady:

Lot svým sobeckým jednáním a nalezením bydliště v mravně závadném okolí uvedl do nebezpečí nejen sebe, ale odboural mravní a božské hodnoty u svých dcer (1M 19).

O králi Manasesovi je napsáno, že byl špatným příkladem svému synovi Amonovi (2Kr 21,20).

Sám Abraham byl v určitých oblastech svého života špatným příkladem svému synovi Izákovi. Ten pak stejně jako otec zapřel svou ženu, aby se sám zachránil (1M 13 + 26).

+ Bible také popisuje příklady, ve kterých děti proděly rozdílný vývoj při stejné výchově:

Připomeňme si Davidovy syny: Šalomouna, Amnona a Absolona.

Připomeňme si oba syny prvního lidského páru Kaina a Abela. Anebo syny Izákovy Ezaua a Jákoba.

Jak je možné, že děti nejsou takové - "jaci bychom měli být my"...?

Velmi dobře víme, jaké by naše děti měly být, jaké musejí být. Ale položme

si nejprve otázku: Proč je chceme vychovávat k Boží bázní? Je to stejný důvod, proč se dnes znovu zavádí ve školách o hodinu více výuky náboženství týdně? Chtěli bychom, aby se jen lépe chovaly? Chtěli bychom to mít snadnější s výchovou? Chtěli bychom, aby toho dokázaly víc než my? Chtěli bychom, aby na nás jako rodiče hleděli lidé s obdivem? Chceme jen "vychované" děti?

Výchova - kam?

V Ef 6,4 najdeme napomenutí: "A vy, otcové,... vychovávejte je (děti) v Pánově kázni a napomenutí." Uvědomili jsme si však, že vychovávat mohou jen do stavu, kde jsem sám? Dále už nemohu nikoho táhnout. Chci-li někoho dostat dál než jsem sám, mohu už ho jen postrkovat a tlačit. Nestává se proto, že některé dítě není vychováno, ale potlačeno? Příkladem nám může být horolezeckví na laně. Asi bychom se nedostali daleko, kdybychom se chtěli vzájemně nahoru postrkovat a tlačit...

Výchova - můj obraz v zrcadle?

Když jsme poznali, že své děti nevychováme dále, než jsme sami, bude nám také zřejmé, že ve svém potomstvu rozpoznáme vlastní chyby a slabosti. A korektura už není možná, protože sami jsme se nenechali korigovat. Není se co divit, když mi můj potomek na výzvu, aby si uklidil dětský pokoj, odpoví: "Na tvém psacím stole to není o nic lepší!"

A proto: Jak se vidím v Božím zrcadle? Jsem připraven nechat se sám vychovávat? Jak je tomu s mojí vlastní Boží bázní? Jaký je můj vztah k Bohu? K jeho slovu? K církvi? Jak je tomu s mým uznáváním autorit a autority Boží? Jen ten, kdo je hotov se sám podřízovat autoritám, může sám autoritu vyžadovat.

Kdy začít s výchovou?

Často zjišťují, že mladí otcové jsou

poměrně bezradní při výchově malých dětí. Myslí si, že pro miminka jsou nejvhodnější maminky, otec prý získá vztah k dítěti, když se s ním může bavit o fotbale a o politice. Ale Boží slovo vidí věci jinak:

- Výchova začíná již před narozením!

Je to totiž v zásadě postavení srdce. Vidíme to u Abrahama v 1M 18,19. Tam Bůh dosvědčuje, že Abraham svým dětem ukáže cestu Boží, i když v tu dobu Abraham ještě žádné děti neměl!

- Výchova začíná u správného životního partnera!

Je Bůh tím třetím v smlouvě? Dovedu si ji představit jako matku mých dětí? Mohl by být opravdovým otcem mých dětí? Máme stejné výchovné cíle, stejná měřítka? Je Bible základem našeho života a našeho manželství?

- Výchova začíná u ANO pro dítě! U ANO k rodině!

Děti jsou Boží dar. Měla bych brát pilulky proti početí? Říkám vědomě ANO ke svým úkolům v rodině? Jako hospodyně? Jako matka? Jako manželka? Jako otec? Jako manžel?

- Výchova začíná při přijetí biblického Božího stvořitelského řádu ve vztahu muže a ženy! Pomoc - ne otrokyně! Otec - ne pašal!

- Výchova začíná na kolenou!

Společně, jeden za druhého. **Výchova dětí není prací rukou, ale kolenou!**

Naše děti nepotřebují nic tak naléhavě, jako naši modlitbu! Nenahradí ji hmotné zabezpečení ani vzdělání. Jak je tomu s naším modlitebním životem jako manželů? Začínáme a končíme své dny společně před Božím trůnem? Smíme se modlit za naše děti už před jejich narozením. A můžeme se modlit s nimi už od narození. Víme, že např. moji rodiče se za mne nikdy tolik nemodlili jako během mého studia. A zpětně si uvědomuji, že jsem tím byl

uchráněn od řady nebezpečí. Za to jsem jim ze srdce vděčný.

Nemůžeme pro své děti udělat nic lepšího, než když se za ně budeme stále modlit. To nevyváží ani to nejučtější bankovní konto.

Výchova - jak se to dělá?

Děti nevidí Boha - ale vidí tebe jako otce nebo matku! Můžeme jim svým životem, svým jednáním, svými řečmi vysvětlit něco o Boží podstatě? O jeho lásce, o jeho odpuštění? O jeho věrnosti a pravdivosti? Jenom necháme-li se sami vychovávat Bohem, jen tehdy budeme hodnověrným vzorem pro své děti (s vědomím vlastních chyb a slabostí, ale v závislosti na svém Pánu). Proto:

- Bud' vzorem svým dětem - žij průhledně. Běda dvojí tváří v našem životě. Doma a ve sboru!

- Bud' vzorem svým dětem - nejen v jejich přítomnosti! Jak si počínám ve svém zaměstnání? Anebo v obchodě za rohem?

- Bud' příkladem v manželství - miluj svou ženu/svého muže. Zde máme dobrý příklad našeho Pána Ježíše (viz Ef 5,25).

- Bud' příkladem v ohodnocení své ženy. Připomeň si to, jak si Pán Ježíš cení svou církev.

- Bud' příkladem podřízenosti jako žena. I zde nám může posloužit příklad podřízenost Církve Kristu.

- Bud' příkladem ve způsobu své práce - v dělbě, energii, disciplinovanosti a svědomitosti.

- Bud' příkladem v závislosti na Bohu i v zajištění rodiny - já pracuji, ale náš Pán nám dává pokrm.

- Bud' příkladem v manželské jednomyslnosti - jak se vypořádáváme s rozdílnými názory?

- Bud' příkladem ve vztahu k Bohu - mohou se naše děti účastnit našeho modlitebního života?

- Bud' příkladem v odpouštění - jak se to jinak mohou děti naučit?

- Bud' příkladem v dosažení pokoje - odkud jsou prance v dětském pokoji?

- Bud' příkladem ve čtení Bible - jak jinak mohou děti dostat chuť na čtení Božího slova, když to sami neprac- tikujeme?

- Bud' příkladem svými řečmi - jak mluvíme o Pánu Bohu, o našem životním partnerovi, o spoluvěřících ve shromáždění?

- Bud' příkladem v návštěvách shromáždění - milujeme Boží Církev?

- Bud' příkladem v duchovním zabezpečení své rodiny - o výchově víry doma nám toho Bible říká velmi mnoho: Čti si 1M 18,9; 2M 12,26-27; 5M 4,9-10; 6,4-7; 11,19; 31,19; Ž 78,1-4; Jb 1,5. O poučení přiměřeném věku v Př 22,6. Co může mé dítě pochopit? Od blízkého k vzdálenému.

- Bud' příkladem trpělivosti, vydrž otázky svých dětí!

- Bud' příkladem misijního stylu života - žij tak, abych byl hotov pomoci?

Bud' příkladem svým dětem 24 hodin denně - takto tě totiž znají!

Eberhad Platte - Die Wegweisung 7+8/90 přel. Tomáš Pala

Zprávy z Izraele

27. února t.r. dal izraelský parlament 21 hlasy proti 7 hlasům souhlas k přípravě zákona, který má zakázat šíření evangelizační literatury. Předkladatelé byli Nissim Zvilli z levého křídla Strany práce, který se označuje za nenáboženského, a Moše Gafni z ortodoxní Sjednocené strany Thóry. Nyní má návrh projít patřičnými instancemi, aby po trojnásobném čtení byl předložen knessetu k odhlasování.

Ředitel Pracovního společenství pro svědectví o Mesiáši v Izraeli (AmZI) Andreas Meyer, který několikrát navští-

vil i naši zemi a ve svých přednáškách nám přiblížil práci mesiášských sborů a svého společenství s hlavním střediskem v Haifě, píše:

Boj o svobodu mesiášských sborů v Izraeli začal. Knessetu byl předložen návrh zákona zaměřeného proti misii. Jakákoliv tisková propagace křesťanství má být postavena mimo zákon. Už samo vlastnění evangelizačního materiálu by bylo podle předlohy zákona možné trestat až jednoletým vězením.

Ještě nikdy nás tak jednomyslně neprosily četné mesiášské sbory o podporu. Zprávy hovoří o "válce proti Církvi", o "útoky na základní lidská práva" a o "pokusu ukončit činnost mesiášských sborů".

Už po více než 30 let vyzývám křesťany, aby se postavili za učedníky Pána Ježíše v Izraeli. Žel, řada křesťanských společenství se zaměřením na Izrael tuto výzvu dodnes nepřijala. Místo solidarity s Ježíšovou Církví v Izraeli dávají slovo protivníkům evangelia. Je nejvyšší čas prozkoumat svůj postoj.

* Solidariizujeme se s Izraelem politicky, nebo stojíme duchovně za budováním Církve Pána Ježíše v Izraeli?

* Dáváme přednost sázení stromků v Izraeli, nebo službě lidem?

* Sjednocujeme se ve svědectví o Pánu Ježíši, nebo jsou nám důležitější spekulace o poslední době a o budování chrámu v Jeruzalémě?

* Mluvíme s Židy a Araby o Boží lásce, nebo bojujeme o území a zaujímáme postoj na té či oné straně? Vývoj od posledních voleb v květnu 1996 se vyznačuje zviditelněním duchovního boje o Izrael. Je to tentýž boj, jako v dobách proroků a apoštolů. V tomto boji se však nejedná především o zemi a o Jeruzalém. Jde o Hospodina, Boha Izraele, o Mesiáše Ježíše a o Jeho Církev. My stojíme bezpodmínečně za

svědectvím o Mesiáši a podporujeme Církev Pána Ježíše v Izraeli. Děkujeme všem, kteří s námi v tomto důležitém úkolu spolupracují na modlitbách i svými dary.

Za knihy do vězení?

Vlastnění, rozmnožování a šíření evangelizační literatury má být v Izraeli zakázáno zostřeným protimisijním zákonem. Baruch Maoz, vedoucí mesiášského sboru v Rišon LeSijón a nakladatelství HaGefen v Haifě, analyzuje význam této snahy v izraelském knesetu pro Církev a společnost v Izraeli:

Návrh zákona je formulován tak, že může být uplatňován téměř neomezeně. Každý způsob evangelizační činnosti může být podle něho prohlášen za ilegální. Hrozí nebezpečí, že Izrael bude postaven na roveň totalitním režimům, kde státní moc rozhoduje o tom, co smí nebo nesmí občané číst, a jakým informacím mohou mít přístup a které mohou šířit.

Návrh zákona zakazuje "vlastnění nedovolené literatury", jež "se pokouší někoho přemluvit ke změně náboženství". Tím se stávají jisté knihy ve vlastní knihovně ilegálním vlastnictvím.

Návrh zákona dále zakazuje "tisk a rozmnožování" takové literatury. "Rozmnožování" je dnes velmi široký pojem. Mohl by být uplatněn např. i pro postih opsání osobního dopisu, jímž někdo adresátovi vysvětluje duchovní věci. Návrh zákona zakazuje šíření informací, letáků, knih či jiných nosičů informací. Současná formulace zákona může sloužit i pro postih všech forem šíření evangelia, např. osobním dárkem nebo ústním svědectvím.

Návrh zákona označuje za ilegální každou známou a neznámou aktivitu či literaturu, v níž se vybízí ke změně náboženství. Takového zákona by se dalo

použít i proti tomu, kdo někoho informuje, kde je k dostání Bible a jiná křesťanská literatura...

Bude-li tento zákon opravdu schválen, stala by se veškerá evangelizační činnost v Izraeli ilegální... Zákon by se mohl stát základem pro státem organizované pronásledování evangelikálních věřících.

Začiatky zhromažďovania bratov a sestier z Kresťanských zborov v Nimnici a okolí

Na Považí do obce Nimnica pri Púchove prišla zvesť evanjelia o záchrane hriešnikov bratom Ondrejom Mikušcom v roku 1926. Ondrej dostal svedectvo na veľkostatku Čierna Voda pri Bratislave od bratov Butchera a Pavloviča. Doma v Nimnici mal rodičov, sestru Evu, bratov Pavla a Jána. Bola to nábožná evanjelická rodina, ale svedectvu o znovuzrození od Ondreja ešte nerozumeli. Najskôr sa obrátila k Pánovi sestra Eva, ale chýbalo jej obecenstvo s veriacimi, keď brat Ondrej musel odísť za prácou do cudziny.

Až keď Pán odvolal nevšedným spôsobom brata Ondreja k sebe dňa 7.7.1937, asi o 10 dní odovzdal svoje srdce Pánovi brat Pavol a Ondrejov dobrý priateľ Štefan Útly, s ktorým si spoločne čítali Božie Slovo. Po tejto udalosti, v priebehu dvoch až troch mesiacov sa obrátili k Pánovi Ondrejova mama, sestra Cekúlová a Štefanova manželka.

Prvé väčšie verejné zhromaždenie v Nimnici bolo v roku 1928. Božím Slovom poslúžili bratia Butcher a Pavlovič. Pri ďalších občasných návštevách rôznych bratov bolo zhromaždenie v skrom-

nej miestnosti u rodiny Mikušcovej. V roku 1933 bolo ďalšie verejné zhromaždenie, v miestnosti novej školy, ktorého sa zúčastnili ľudia z väčšej časti obce. Božím slovom poslúžili bratia Siracký a Kráľ. Napriek tomu, že už aj rodina Mikušcová mala rodinný domček a návštevy bratov boli častejšie, výsledok práce takmer celých desať rokov akoby nebol žiadny. Aj tu sa naplnilo Písmo: "... iný je kto rozsieva a iný, kto žne, vy ste vošli v ich prácu." Právom sa mohol brat Pavlovič považovať pre Nimnicu za duchovného otca. No, pre mnohiace sa stádečko si Pán opatril aj "pestúna" v bratovi Böhmovi a jeho manželke. Oni si dali za povinnosť raz do mesiaca navštevovať Nimnicu. Neskôr druhú a štvrtú nedeľu v mesiaci. Tak vzniklo pravidelné zhromažďovanie od roku 1937. Postupne bola aj Nimnica zaradená do bratislavského plánu zhromaždení.

Zvesť o spasení sa postupne rozniešala aj do blízkeho okolia, do Púchova, Hoštiny a Zbora. Ondrejova mama, brat Pavol, sestra Cekúlová a ešte jeden brat boli pokrstení v roku 1938 v Trenčíne vo Váhu bratom Böhmom.

Šírením evanjelia nastalo veľké protivnenstvo zo strany občanov aj úradov. V priebehu dvoch rokov 1941 až 1942 boli dvakrát vyrušení štátnou správou, vzali im Biblie a spevníky. Zákroky boli dosť tvrdé, ale zapálený oheň evanjelia neuhaslili, naopak ešte viac ľudí hľadalo Boha a jeho pravdu. Viac ráz, pri svedectve a pri krste v prírode zniesla sa na nich od spoluobčanov aj sprška kameňov. Počas vojnových rokov 1943-45 boli zhromaždenia v Hoštine a príležitostne aj v Zbore u sestry Jantovej, ktoré po jej odchode k Pánovi zaniklo.

Ku koncu roka 1945 navštevoval zhromaždenie brat Dr. Tóth z Budapešti, ktorý bol lekárom v maďarskej armáde.

Informácie o veriaciach dostal vo Zvolene od brata Bučku. Boli to požehnané zhromaždenia. Po príchode oslobodeneckých armád 1. mája 1945 zhromaždenie pokračovalo bez väčších problémov až do roku 1954. Vtedy boli niekoľkokrát vyšetrovaní dvaja bratia a jedna sestra. Zhromažďovanie však neprestalo. Premiestnilo sa asi v roku 1948 do rodiny brata Lešika, kde sa konalo v malej miestnosti. Prinášalo požehnanie až do roku 1956. Po postavení rodinného domu br. Útleho sa zhromaždenie presťahovalo k nemu. Prvé zhromaždenie bolo prepĺnené, zišlo sa viac ako 60 ľudí z blízkeho okolia. Pán pridával ovečky do malého košiara, lebo bratia a sestry horlivo svedčili o Pánovi Ježišovi. Miestnosť u brata Útleho už nevyhovovala, bola malá. Po niekoľkých poradách bratov bol návrh na rekonštrukciu starého domu po sestre Cekúlovej. Dedičkou bola s. Cekúlová, Lešiková. Ona súhlasila s prestavbou domu na účel pre zhromaždenia. S prestavbou sa začalo na jar roku 1969.

V roku 1948 sa začalo zhromaždenie aj v Púchove u brata Rosinu. Zhromaždenie sa striedalo s Nimnicou. Dvakrát v mesiaci bolo v Púchove a dvakrát v Nimnici. Tak to bolo až do roku 1982, keď trvalé zhromaždenie v Púchove skončilo asanáciou domu br. Rosinu. Potom celé dva roky bolo zhromaždenie u Milana Útleho v Púchove, ale aj ten dom bol asanovaný.

Medzitým boli menšie zhromaždenia v Zárieči, na Lúkach, v Dubnici a v Lazoch pod Makytou. Tie po určitom čase pre objektívne príčiny zanikli. V súčasnej dobe je zhromaždenie len v Nimnici. V tomto období začalo s pribúdaním mladých ľudí v zbore, aj letné táborenie mládeže v Hoštine u brata Levku.

Podľa pamätí najstarších bratov spracoval Juraj Číž

Rodina jako dům

Každá rodina někde bydlí. A to, kde bydlí, výrazně charakterizuje podstatnou část jejího života. Naše obydlí je výrazem naší jistoty, solidnosti života rodiny. Tímto domem se rodina prezentuje na venek lidem kolem sebe.

Něco podobného můžeme pozorovat i v životě víry. Naše rodiny lze vidět zvenci - jakým dojmem asi působí na ty, kdo jsou vně? Čím takový dům (a tedy i naše rodina) může upoutat?

Nejdůležitější částí domu jsou jeho **základy**. Ty sice nejsou vidět a to může svádět k tomu, že se ptáme, proč tolik námahy a energie na jejich výstavbu. Ve skutečnosti dům, který má základy na skále, obstojí ve chvíli nepohody a zkoušky, zatímco dům postavený na písku beznadějně spadne. Základ je na stavbě domu to nejdůležitější.

A tak si můžeme položit otázku: Jak je tomu se základy mého "domova"? Na čem stavíme? Na své moudrosti, síle, schopnostech, anebo na pevném a neměnném Božím slově a na Pánu Ježíši Kristu? Pán Bůh nepožehná tomu, co nemá pevný základ.

Další nepostradatelnou částí domu jsou **dveře**. Ty bývají někdy otevřené a někdy zase pečlivě zavřené. Jsou-li dveře stále otevřené, signalizuje to, že něco není v pořádku. Pak tam může kdokoliv kdykoliv vniknout. Nejen to, co je dobré, ale i to zlé.

Jak je tomu s "dveřmi" naší rodiny? Pro koho a pro co jsou otevřené? Jsou otevřené pro Pána Boha, pro jeho posly a pro potřebné lidi? A jsou zavřené pro vliv tohoto světa, před satanem a různými nástrahami dnešní doby? Stává se, že zejména mladé páry se uzavírají před ostatními křesťany. Nemělo by to

být - potřebujeme vzájemné obecenství. Jistě si také nedovedeme představit dům bez **oken**. I ta jsou nezbytná. Jednak jsou zdrojem přirozeného denního světla v domě, a jednak umožňují větrání, přístup čerstvého vzduchu, bez něhož bychom se udusili.

Otevřená okna znal dobře Daniel. (Da 6,11) Třikrát denně se modlival ke svému Bohu s okny otevřenými směrem k Jeruzalému.

Jak je tomu s "okny" v naší rodině? Mohou vnášet světlo Božího slova do našeho života? Jsou svědky toho, jak skláníme svá kolena před Pánem Bohem?

Nezbytnou součástí každého domu je také **stůl**. Kladou se na něj obvykle ty nejdůležitější věci. Pán Ježíš navštívil před Velikonocemi Betanii, dům Marty, Marie a Lazara - protože tam pro něj měli připravený stůl. Marta tam měla připraveny pokrmy, snad tam později měla i Marie svou nádobku alabastrové masti pro Pána Ježíše.

Kdyby náš stůl uměl mluvit, co by asi pověděl o naší domácnosti? Mohl by být svědkem o tom, jak na něj klademe Bibli, abychom společně četli Boží slovo, anebo by musel vyprávět o něčem úplně jiném?

Každý dům má samozřejmě také **střechu**. Bez ní bychom nebyli uchráněni před povětrnostními vlivy, bez ní bychom nebyli v bezpečí. Je-li střecha děravá, teče dovnitř.

Co je naší "střechou"? Jsou to ochranné a žehnající ruce našeho Pána, který nad námi bdí a který nás ohradil? (Viz Jb 1,10) Je náš život skryt s Kristem v Bohu? (Ko 3,3) Kéž by tomu tak bylo, aby naše křesťanské domovy plnily svůj účel v našem životě, při výchově našich dětí a aby byly přitažlivé i pro ty, kdo žijí v našem okolí.

Czeslaw Bassara na konfer. v Ostravě

Ze života sborů

Ve věku 83 let povolal Pán života a smrti do nebeského domova 27.3. milou sestru **Vlastu KORČÁKOVOU z Bratřejova**. Již v mládí uvěřila v Pána Ježíše jako svého Spasitele. V jejich domě v Bratřejově-Chrámečném bývalo po léta shromáždění. Na místním hřbitově jsme se s ní rozloučili ve středu 2.4. 1997

V Újezdě dohořela svíce.

Újezd je malebná vesnice rozložená na úpatí Vizovických vrchů. Po dlouhá léta jsme se na pláncích shromáždění někdejšího Jihomoravského kraje směli setkávat s jejím jménem. Chouliho se zde až úplně dole. A přece neobyčejně přitahovalo zraky mnohých z nás. Služby v tamní chaloupce tetičky **Marie Kolaříkové** nám totiž byly jakýmsi mimokalendářním svátkem.

Po příjezdu do obce (zpravidla okolo půl deváté ráno) věřící očekávala čistě uklizená, vyhřátá světnice. Stůl u stěny býval přikryt svátečním ubrusem a na něm již stály připraveny chléb i pohár. Vedle v komůrce čekala láhev s vínem. Za prostřeným stolem v nejzazším koutě místnosti sedávala stařenka, nedočkavě vyhlížejíc přinašeče poselství Páně. Rýhy vrásek, zdobící čelo a líce, prozrazovaly nejednu zkoušku i bolest, kterou musela ve svém životě projít. Celkově se však v jejím obličejí zračil vnitřní pokoj, moudrost stáří i duševní vyrovnanost. A takovou atmosférou dýchaly i zdejší Památky Páně. Ovzduší pohody a zvláště pak čerstvý závan Ducha otevíraly srdce přítomných. Proto jsme tu často směli slýchat slova, prýstící skrze ústa sloužícího přímo od Pána. Já osobně musím vyznat, že jsem zde za celý čas nezaznamenal službu, jež by

mě silněji neoslovila. Jaký div, že jsem občas dával přednost Památce v Újezdě před tou u nás ve Zlíně, od níž mě dělila pouze desetiminutová cesta trolejbusem.

"Teť, kterou písničku máte nejradši," ptávali jsme se vždycky hodně nahlas, neboť tetička již hůře slyšela. "Všecky - všecky mám ráda. Všecky pjesničky o Pánu Ježíši sou pječné," odpovídala nářečím. Pak ale přece nějakou vzpomněla. Jedna věc nás však přece trápila. Nemohli jsme nevidět, jak stařenka chřadne. Poslední tři léta blikavý pláminek života signalizoval, že se neodvratně blíží chvíle, kdy si Pán sestru Kolaříkovou povolá k sobě. Viděli jsme, jak trpí, ale nikdo jsme jí neuměli pomoci. Jen to zvyšovalo vroucnost našich modliteb. A nejen za tetičku, ale i za sbor, jenž se zde držel už pouze díky ní.

Ona sama nám někdy vyprávěla, jak velké bývalo ještě před třiceti-čtyřiceti lety újezdské shromáždění. To často světnice ani sousední ložnice takřka nestačily pojmut množství věřících. Založení roku 1937 a následnému růstu sboru nedokázalo zabránit ani horlení místního katolického faráře, který je nazýval "neznabozi horší pohanů", jejichž tělesné pozůstatky prý nepatří ani na hřbitov, ale u zdi zakopat. A nabádal své posluchače, aby se těmito lidem už zdaleka vyhýbali. Společenství však dokázalo vzdorovat všem protivstvím. Na sklonku války se ke Kolaříkům dokonce chodívali schovat někteří sousedé, třebaže doma měli sklep a u nich žádná podzemní místnost nebyla. Věřili totiž, že tak upřímné služebníky Ježíš Kristus neopustí. Jako naschvál pak fronta procházela právě uprostřed údolí, v němž Újezd leží. Do vesnice dopadaly střely i granáty, ale o domek Kolaříků skutečně nezavadila jediná střepina. O to bolestněji však vyzní skutečnost, že

po všech těch neobyčejných zkušenostech se právě světskému pohodlí podařilo přemoci plameny Ducha, plápolající bezesporu ve zdejších věřících. I v něčích mladých lidech, jež Jindřicha Štece pojmenovali svým "hodným strýčkem". 24. února 1997 proto pohasla nejen svíce života sestry Kolaříkové, ale i světlo křesťanské víry, naděje a lásky, již více než půlstoletí ozařující tento kout Valašska.

Pamatují se, že tetička měla namále již přede dvěma lety. Tehdy, z kraje jara, ji v poslední chvíli zachránil lékařský zákrok. Od té doby jsme doufali, že Bůh stařenku zachovává do doby, než někdo mladší nastoupí na její místo. Přesto jsme si mimořádně vážili každé Památky u ní, neboť si nikdo netroufal říci, zda již není poslední. Měli jsme s Jiřím Šálkem příležitost sloužit ve známé chaloupce zrovna poslední vánoční službu. Vrátil jsem se právě ze studijního pobytu v Budapešti a už se těšil na místnost s nezaměnitelnou vůní a praskáním ohně v kamnech. V Maďarsku mě velice zaujala rozprava László Durszta o usilování křesťanů po skutečné lásce. Inspirovala mě ke službě na stejné téma. Rovněž bratra Šálka námět oslovil natolik, že opustil původně zamýšlený výklad a přidal velmi případné postřehy z Božího slova. 23. února pak právě jeho Pán přivedl posloužit stařence naposledy.

To ráno tetička své souvěrce ze Zlína očekávala v sedě na posteli. Mluvit ale nemohla, jen stěží přemáhala bolest i mdlobný spánek. Zeptali se jí proto, zda je schopna vnímat, co jí budou povídat, či mají-li raději odejít. Tetička toužebně přikyvovala na znamení souhlasu. Bratři jí tedy začali číst pasáže ze žalmů. Asi po čtvrt hodinovém zápasu však musela ulehnout a záhy upadla do kómatu. Ještě nadcházející noci Marie

Kolaříková ve věku nedožitých 90 let zesnula. Předěšla nás tak na naší pouti k nebeskému Otcí. Zůstala však vzácná vzpomínka na člověka, který žil tak příkladný a čistý život s Pánem Ježíšem, jak to dokáže jen málokterý z nás. Aby tato vzpomínka nezapadla, až se i naši dnové naplní, pišu toto vyprávění.

MK + ZŠ

***

Ludsky smutné zprávy přišli z TWR Slovakia v Bratislave: 18. novembra 1996 v ranných hodinách bol náhle odvolaný k Pánovi do večného domova redaktor **Tomáš BETKO** vo veku 55 rokov. Ing. Tomáš Betko CSc mal vzácnny dar interpretácie slova i hudby. Od detských rokov patril Pánovi Ježíšovi a verne ho nasledoval až do poslednej chvíle na tejto zemi. Sme presvedčení, že ho v nebesiach čaká bohatá odmena za krásnu a vernú službu rodine, zboru, celej cirkvi a všetkým ľuďom.

Po dlhšej a veľmi ťažkej chorobe si Pán života a smrti povolal k sebe aj svojho verného sluhu, dlhoročného redaktora Trans World Radia brata **Roberta POLOHU** v sobotu 23. novembra 1996, ktorý bol iba krátko na pracovnom dôchodku. Brata Polohu si tisícky poslucháčov pamätajú z vysielania z Monte Carla pod menom Jozef Slivka. Keď nám tu bolo ťažko, brat Slivka neustále denne posielal prostredníctvom éteru do našej vlasti nádherné slová potešenia a povzbudení. Teraz už zaslúžene prijíma poctu od Božieho Baránka a Pána Ježiša Krista. V nebeskej domovine sa s ním stretne celkom isto aj my mnohí, ktorí sme si zvolili za Pána a Záchrancu Ježiša Krista.

Obaja vzácní bratia redaktori nám budú v TWR veľmi chýbať a pýtame sa v duchu, koho Pán postaví na ich miesto?

Batizovce:

V piatok, 28.3. 1997 po modlitebnom zhromaždení na počiatku konferencie v Ostrave, odišiel náhle k svojmu Pánovi brat **JÁN OBORIL**. Odišiel tak

rýchlo, že sa ani nerozlúčil, nepovedal ani slovo. Akoby jeho odchod symbolizoval vytrhnutie Cirkvi k Pánovi. Odišiel vo veku 73 rokov a zanechal tu nielen svoju manželku a tri deti s rodinami, ale i všetkých, ktorým s takou láskou slúžil. Zostali nedopísané dopisy - koľkí boli potešení a usmernení jeho slovami? Zostal tu batizovský zbor veriacich, ktorí veľmi pocítili, že jeho miesto v prvej lavici zostáva prázdne. Nájde sa iný pastier, ktorý s takou citlivosťou povedie Božie stádo? Zostávajú tu zhromaždenia, v ktorých tak rád slúžil Božím slovom. Ako veľmi Božie slovo miloval, to žiarilo z jeho článkov, ktoré sme tak radi čítali v ročenke alebo v časopise. Nejde na niekoľkých riadkoch zhodnotiť oddaný život Božieho služobníka. To zhodnotí sám Pán. A tak vyjadrujeme spoluúčasť na zármutku najbližšej rodine, ale i zboru v Batizovciach.

jos

Praha:

Letní biblická škola: Jak bylo oznámeno v informačním bulletinu č. 1/97, koná se o prázdninách Letní biblická škola v přírodě. Oznamujeme změnu termínu: škola proběhne ve dnech 22. - 31.8.1997 v Mladoticích, resp. na tábořištích na řece Střele pod Strážišťem.

Letní tábor pro děti: Pro děti věkové kategorie 12 - 15 let pořádáme již tradičně stanový pobyt. Pobyt je určen i dětem nevěřícím. Cílem pobytu je seznámit děti se živým Bohem a vést je k poznání spasitelné oběti Pána Ježíše Krista. To vše je zahrnováno dobro-

družným příběhem z dob pionýrů na Divokém Západě, pobytem v přírodě (včetně spaní pod široou oblohou), množstvím her a společných činností. Tábor bude malý (do 20 účastníků celkem). Tábor se bude konat v Abertamech na Karlovarsku.

Pořádáme také pobyty pro nejmenší děti (do 8 let), pro děti ve věku 8-12 let i pro mládež nad 15 let. Ceny pobytů jsou nízké, nemajetné účastníky dotujeme se sborových financí.

Pokud chcete své děti přihlásit na tyto akce, pište na adresu

Petr Vačura, Přecechtělova 2405, 155 00 PRAHA 5, nebo volejte na tel. číslo **02/561 14 77**

Křesťanský sbor Stodůlky
Výbor z dalšího ročníku časopisu Ze slov pravdy a lásky

Oznamujeme, že brzy vyjde další výbor z časopisu Ze slov pravdy a lásky, který od roku 1912 do roku 1947 vydával F. J. Křesina. Ve výboru z roku 1931, který právě vychází, naleznete m.j. obsáhlou studii o vyvolení věřících a mnoho jiných pozoruhodných článků (jedná se asi o 70% článků ročníku). Můžete si o něj napsat na adresu **Iveta Heroldová, Podolské nábřeží 816/32, 140 00 Praha 4, tel. 02/428 43 03**. Na této adrese si můžete objednat i výbory z předchozích ročníků, které vám rádi zašleme, budou-li ještě na skladě. Cena výboru je dobrovolná, výrobní náklady činí asi 20Kč + poštovné.

***

Vydavatelství A-ALEF informuje:

K dispozici jsou tyto nové publikace:

- 1) **Obnova Babylona**, ukázka z knihy je na str.13 tohoto čísla časopisu, 124 stran A5; 16 stran obrázkové přílohy z Babylona, cena 69,- Kč.
- 2) **Požehnanie modlitby** - (slov.) ukázka je na str. 14, autor mluví o tajemství modlitby, 72 stran A5.

Průvodce křesťana k duchovnímu růstu

Test 1.

1. Věřícímu bylo dáno všechno, co je zapotřebí k zbožnému životu.

Čtete o tom v

- a. 1. Korintským 3,1-2
- b. 2. Timoteovi 4,10
- c. Židům 5,12
- d. 2. Petrově 1,3

2. Sejití z cesty za Kristem

a. vždy začíná nějakým náhlým upadnutím do hříchu

b. je zpravidla pozvolný proces

c. dokazuje, že dotyčný nebyl opravdu spasen

d. obvykle nemá konkrétní příčinu

3. Samsonovo sejití z cesty bylo způsobeno

a. tím, že se poddal tělesným žádostem

- b. moci kouzel
- c. tím, že zapřel Boha
- d. jeho dlouhými vlasy a celkovým vzhledem "hippies"

4. Někdo se dostal na scestí, ale nepřestal chodit na bohoslužby. Má k tomu několik důvodů. V lekci bylo uvedeno, že

- a. hledá cestu zpátky k Bohu
- b. doufá, že najde chyby u jiných křesťanů, aby na ně mohl svalit vinu za svůj bídný duchovní stav
- c. snaží se zamaskovat svůj skutečný duchovní stav

(Správné odpovědi: 1d), 2b), 3a), 4c)

Toto je ukázka páteho studijního materiálu nadace EMAUS, biblické korespondenční kurzy, P.O. Box 23/l., 736 01 Havlířov, který se zabývá praktickými otázkami duchovního růstu. Doporučujeme zejména mladým věřícím lidem, aby tento kurz absolvovali.

TLAČOVINY

NOVINOVÁ ZÁSILKA

ŽIVÉ SLOVO vydávají Křesťanské sbory ve vydavatelství A - ALEF, Bořivojova 29, 718 00 Ostrava, tel. 069/355348, které zajišťuje také administraci. - Řídí odpovědný redaktor ing. Tomáš Pala s redakční radou. Adresa redakce: Štěpánská 1887, 755 01 Vsetín, tel. 0657/81746. - Grafická úprava: Jaroslav Kapec, akad. malíř. - Vychází čtyřikrát do roka. Předplatné na celý rok 40 Kč, jednotlivá čísla 10 Kč. - Rozšiřuje administrace. Příspěvky na časopis můžete poslat na účet: Komerční banka Ostrava, č. ú. 81006-761/0100.

- Administrace pro Slovensko: Vladimír Schnierer, Karpatská 363/5, 915 01 Nové Mesto n/Váhom. Platby a dobrovolné příspěvky na časopis ze Slovenska zasílejte na tuto adresu složenkou typu "C". Předplatné je 48 Sk a jedno číslo 12 Sk.

- Tiskne Tiskárna František Pavelka, Příbor. - Snížený poplatek za tuto NOVINOVOU ZÁSILKU povoleno Oblastní správou pošt v Ostravě čj. 450/95-P/1 ze dne 7.2.1995. - Reg. číslo MK ČR 6480. ISSN 1210-6526.